

EGESIF_14-0017

Pokyny k zjednodušenému vykazování nákladů

Evropské strukturální a investiční (ESI) fondy

Pokyny k zjednodušenému vykazování nákladů

Financování paušální sazbou,
standardní stupnice jednotkových nákladů,
jednorázové částky

(podle článků 67 a 68 nařízení (EU) č. 1303/2013, čl. 14 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1304/2013
a článku 19 nařízení (EU) č. 1299/2013)

Evropská komise

Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování

Oddělení E1

Rukopis dokončen v září 2014

Please consult <http://ec.europa.eu/esf> for possible updates.

PROHLÁŠENÍ O VYLOUČENÍ ODPOVĚDNOSTI:

„Tento dokument je pracovním dokumentem, který vyhotovily útvary Komise. Na základě platného práva EU poskytuje orgánům podléjícím se na monitorování, kontrole nebo provádění ESI fondů technické pokyny k výkladu a používání pravidel EU v této oblasti. Tento dokument má podat vysvětlení útvarů Komise ohledně zmíněných pravidel s cílem usnadnit provádění programů a podpořit používání osvědčených postupů. Těmito pokyny není dotčen výklad Soudního dvora ani Tribunálu či rozhodnutí Komise.“

Evropská komise ani nikdo jiný jednající jménem Evropské komise nemůže být činěn zodpovědným za jednání, které by se mohlo řídit informacemi obsaženými v této publikaci.

V případě použití nebo reprodukce fotografií, na které se nevztahují autorská práva Evropské unie, je nutné žádat o svolení přímo vlastníka autorských práv.

***Europe Direct je služba, která vám pomůže odpovědět
na otázky týkající se Evropské unie.***

**Bezplatná telefonní linka (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(*) Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Mnoho doplňujících informací o Evropské unii je k dispozici na internetu. Můžete se s nimi seznámit na portálu Europa (<http://europa.eu>).

ISBN 978-92-79-40747-5 - doi:10.2767/5426 (print)

ISBN 978-92-79-40665-2 - doi:10.2767/49275 (PDF)

© Evropská unie, 2015

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

Printed in Luxembourg

VYTIŠTĚNO NA PAPIŘE BĚLENÉM BEZ POUŽITÍ ELEMENTÁRNÍHO CHLORU (ECF)

1. OBSAH

1. ÚVOD	7
1.1. Účel	7
1.2. Proč používat zjednodušené vykazování nákladů?	7
1.2.1. Souvislosti	7
1.2.2. Výhody zjednodušeného vykazování nákladů	7
1.3. Kdy se zjednodušené vykazování nákladů použije?	8
1.4. Hlavní rozdíly oproti období 2007–2013.	8
1.5. Zjednodušené vykazování nákladů je nepovinné.	10
1.6. Použitelnost zjednodušeného vykazování nákladů	11
1.6.1. Stanovení přesného rozsahu použití zjednodušeného vykazování nákladů zejména v případě veřejných zakázek	12
1.6.2. Veřejné zakázky v rámci projektu, který příjemce provádí sám	12
1.6.3. Doporučený postup u projektů zahrnujících veřejné zakázky v případě, že příjemci patří do kategorií, na něž se nevztahuje směrnice 2004/18/ES.	14
1.6.4. Vnitrostátní pravidla způsobilosti výdajů.	14
1.6.5. Pravidla pro jednotlivé fondy	14
2. FINANCOVÁNÍ PAUŠÁLNÍ SAZBOU	15
2.1. Stanovení kategorií nákladů.	15
2.2. Zvláštní systémy financování paušální sazbou pro výpočet nepřímých nákladů, které jsou podrobně stanoveny v nařízeních	15
2.2.1. Metody výpočtu nepřímých nákladů	15
2.2.2. Definice přímých nákladů, nepřímých nákladů a nákladů na zaměstnance	15
2.2.3. Pravidla pro jednotlivé fondy	17
3. STANDARDNÍ STUPNICE JEDNOTKOVÝCH NÁKLADŮ	18
3.1. Obecné zásady.	18
3.2. Zvláštní případ hodinových nákladů na zaměstnance	19

4. JEDNORÁZOVÉ ČÁSTKY	21
4.1. Obecné zásady.....	21
4.2. Příklady jednorázových částek	21
5. STANOVENÍ FINANCOVÁNÍ PAUŠÁLNÍ SAZBOU, STANDARDNÍCH STUPNIC JEDNOTKOVÝCH NÁKLADŮ A JEDNORÁZOVÝCH ČÁSTEK	23
5.1. Musí být stanoveny předem.	23
5.2. Přiměřená, spravedlivá a ověřitelná metoda výpočtu.	23
5.2.1. Obecné zásady	23
5.2.1.1. Metoda výpočtu musí být přiměřená:.....	23
5.2.1.2. Metoda výpočtu musí být spravedlivá:	24
5.2.1.3. Metoda výpočtu musí být ověřitelná:	24
5.2.2. Metodiky v praxi	24
5.2.2.1. Použití „statistických“ údajů nebo jiných objektivních informací	24
5.2.2.2. Použití údajů jednotlivých příjemců	25
5.3. Používání standardních stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb z jiných oblastí	26
5.3.1. Z jiných politik Unie	26
5.3.1.1. Ustanovení čl. 67 odst. 5 písm. b) nařízení o společných ustanoveních	26
5.3.1.2. Ustanovení čl. 68 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních.	26
5.3.2. Z režimů členských států pro granty.	27
5.3.3. Jak se posuzuje, zda jsou jednotlivé druhy operací a příjemců podobné?	27
5.4. Používání sazeb stanovených v nařízení o společných ustanoveních nebo pravidlech pro jednotlivé fondy.	28
5.5. Úprava paušální sazby pro nepřímé náklady, jednorázových částek a standardních stupnic jednotkových nákladů.	28
5.6. Zvláštní metody určení částek v souladu s pravidly pro jednotlivé fondy.	29

6. DŮSLEDKY PRO SYSTÉM ŘÍZENÍ A KONTROLY	31
6.1. Potřeba společného přístupu k auditu a kontrole	31
6.2. Obecný přístup ke kontrole a auditu zjednodušeného vykazování nákladů	31
6.3. Důsledky z hlediska finančního řízení.....	32
6.3.1. Obecná ustanovení	32
6.3.2. ...v případě systému financování paušální sazbou	33
6.3.3. ...v případě certifikace výdajů	33
6.4. Klíčové body pro řídicí orgán	34
6.4.1. ...v případě systému financování paušální sazbou	34
6.4.1.1. Příslušné definice kategorií výdajů	34
6.4.1.2. Využití stávajících zkušeností	34
6.4.2. ...v případě jednotkových nákladů	34
6.4.2.1. Vzájemný vztah mezi realizovaným množstvím a platbami	34
6.4.2.2. Odůvodnění vykázaného množství	35
6.4.2.3. Volba standardních stupnic jednotkových nákladů	35
6.4.3. ...v případě jednorázové částky	36
6.4.3.1. Vzájemný vztah mezi uskutečněnou operací a platbami	36
6.4.3.2. Odůvodnění nákladů	36
6.4.3.3. Volba činností/výstupů/výsledků	36
6.5. Postup při auditech a kontrolách	37
6.5.1. ...v případě systému financování paušální sazbou	37
6.5.2. ...v případě standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek	38
6.5.3. Příklady	39

7. OSTATNÍ USTANOVENÍ	40
7.1. Kombinace možností	40
7.1.1. Obecné zásady	40
7.1.2. Příklady kombinací	40
7.2. Posuzování prahových hodnot	41
7.2.1. Obecné zásady	41
7.2.2. Zásady týkající se jednotlivých fondů	42
7.3. Slučitelnost zjednodušeného vykazování nákladů s pravidly státní podpory	42
7.4. Použití zjednodušených nákladů v operacích vytvářejících čistý příjem	42
7.4.1. Operace, které po dokončení vytvářejí čistý příjem	42
7.4.2. Operace, které vytvářejí čistý příjem během provádění a na něž se nevztahuje čl. 61 odst. 1 až 6 nařízení o společných ustanoveních	43
7.5. FRR a ESF: křížové financování	45
7.5.1. Vykazování akcí spadajících do oblasti působnosti čl. 98 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních ve vztahu k zjednodušenému vykazování nákladů	45
7.5.2. Příklady	45
PŘÍLOHA 1: PŘÍKLADY ZJEDNODUŠENÉHO VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ	46
PŘÍLOHA 2: PŘÍKLAD SLUČITELNOSTI ZJEDNODUŠENÉHO VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ S PRAVIDLY STÁTNÍ PODPORY	53
PŘÍLOHA 3: ZJEDNODUŠENÉ VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ A ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ EZFRV	55

1. ÚVOD

1.1. Účel

Tyto pokyny vyhotovily útvary Komise odpovědné za ESI fondy po konzultacích s členy technické pracovní skupiny ESF a odborné skupiny pro evropské strukturální a investiční fondy (EGESIF). Tyto pokyny vycházejí z pokynů COCOF 09/0025/04-EN, jež byly použitelné v období 2007–2013, a nahrazují je. Pokyny se zabývají novými možnostmi, které nabízejí nařízení pro období 2014–2020. Tyto pokyny se však nevztahují na společné akční plány ani standardní stupnice jednotkových nákladů a jednorázové částky používané v rámci čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1304/2013 (ESF)⁽¹⁾.

Tento dokument má poskytnout technické pokyny ke třem typům zjednodušených nákladů v případě ESI fondů a podělit se o osvědčené postupy s cílem podnítit členské státy k využití zjednodušeného vykazování nákladů.

Příklady, které mají objasnit hlavní body při provádění, jsou uvedeny pouze pro ilustraci a nepředstavují požadavek ani doporučení týkající se podobných operací v programovém období 2014–2020.

1.2. Proč používat zjednodušené vykazování nákladů?

1.2.1. Souvislosti

Významné zjednodušení, které v roce 2006 zavedlo nařízení o ESF na období 2007–2013⁽²⁾, umožnilo členským státům vykazovat nepřímé náklady na základě paušální sazby, a to až do výše 20% přímých nákladů operace. V programovém období 2007–2013 byly zavedeny některé další možnosti (standardní stupnice jednotkových nákladů a jednorázové částky) a jejich použití bylo rozšířeno i na EFRR. Všechny zúčastněné strany včetně Evropského účetního dvora uvítaly používání financování paušální sazbou, standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek (dále jen „zjednodušené vykazování nákladů“). „Účetní dvůr [...] doporučil, aby Komise více využívala plateb paušálními částkami a sazbami místo proplácení „skutečných nákladů“, aby se tak snížila pravděpodobnost chyb a administrativní zátěž navrhovatelů projektů. [...] projekty, u nichž se náklady vykazují pomocí zjednodušeného vykazování nákladů, jsou méně náchylné k chybám. Pokud by se tedy zjednodušené vykazování nákladů

používalo ve větším rozsahu, mělo by to mít na míru chyb kladný dopad“⁽³⁾.

Pro období 2014–2020 navrhla Komise zachovat možnosti používané v období 2007–2013. Komise tyto možnosti rozšířila a usiluje o zajištění větší právní jistoty pro vnitrostátní orgány a o větší harmonizaci mezi ESI fondy i o harmonizaci s ostatními fondy EU prováděnými v rámci sdíleného řízení (AMIF⁽⁴⁾, ISF⁽⁵⁾) či jiným způsobem (například Horizont 2020, Erasmus+).

Nařízení o společných ustanoveních (nařízení č. 1303/2013) v případě ESI fondů umožňuje vypočítat způsobilé výdaje u grantů a vratné pomoci na základě skutečných nákladů, avšak rovněž na základě financování paušální sazbou, standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek. Nařízení o společných ustanoveních navazuje na systémy, které se používají u ESF a EFRR v současnosti, a rozšiřuje je. Vzhledem k rozdílům mezi jednotlivými ESI fondy jsou v nařízeních pro jednotlivé fondy stanoveny některé další možnosti.

1.2.2. Výhody zjednodušeného vykazování nákladů

Jestliže se používá zjednodušené vykazování nákladů, **vypočítávají se** způsobilé náklady podle předem stanovené metody na základě výstupů, výsledků nebo některých jiných nákladů. **U jednotlivých podkladů se již nevyžaduje sledování každého eura spolufinancovaných výdajů:** to představuje hlavní prvek zjednodušeného vykazování nákladů, jelikož to významně **snižuje administrativní zátěž**. Používání zjednodušeného vykazování nákladů rovněž znamená, že lidské zdroje a administrativní úsilí vynaložené při řízení ESI fondů lze **zaměřit více na dosažení cílů politiky** místo jejich soustředění na shromáždění a ověření finančních dokladů. Vzhledem k zjednodušenému procesu řízení to usnadní rovněž přístup malých příjemců k ESI fondům⁽⁶⁾.

Zjednodušené vykazování nákladů přispěje také ke správnějšímu využívání fondů (**nižší chybovosti**). Evropský účetní dvůr mnoho let opakovaně Komisi doporučoval, aby prosazovala a rozšiřovala používání zjednodušeného vykazování nákladů, zejména u ESF. V prohlášení o věrohodnosti za rok 2012 Účetní dvůr vypočítal, že 26% transakcí ESF bylo založeno na zjednodušených nákladech, přičemž nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Těmito nástroji se budou zabývat zvláštní pokyny.

⁽²⁾ Čl. 11 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1081/2006.

⁽³⁾ Výroční zpráva o plnění rozpočtu, 2013/C 331/01, Evropský účetní dvůr.

⁽⁴⁾ Azylový, migrační a integrační fond.

⁽⁵⁾ Fond pro vnitřní bezpečnost.

⁽⁶⁾ ESF, EFRR, EZFRV, ENRF, FS.

⁽⁷⁾ Výroční zpráva o plnění rozpočtu, 2013/C 331/01, Evropský účetní dvůr.

1.3. Kdy se zjednodušené vykazování nákladů použije?

Zjednodušené vykazování nákladů se má používat pouze v případě grantů a vratné pomoci (čl. 67 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních). Pokud se operace nebo projekt, který je součástí operace, provádí výhradně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek, zjednodušené náklady použít nelze (viz čl. 67 odst. 4 nařízení o společných ustanoveních a oddíl 1.6.1, s. 12).

Doporučuje se, aby se zjednodušené vykazování nákladů používalo v jedné či ve více následujících situacích:

- chtějí-li členské státy řízení ESI fondů zaměřit více na výstupy a výsledky místo na vstupy,
- je-li ověření a prokázání skutečných nákladů obtížné (mnoho malých položek, jež je nutno ověřit, přičemž dopad na očekávaný výstup operací je malý nebo není mimořádný, složité rozdělovací klíče, ...),
- jsou-li k dispozici spolehlivé údaje o finančním a kvantitativním provedení operací (některé možnosti výpočtu však tyto údaje nevyžadují),

- existuje-li riziko, že účetní doklady nejsou náležitě uchovávány (např. v případě malých nevládních organizací),
- patří-li operace do standardního rámce (to je případ, kdy zjednodušené vykazování nákladů zajišťuje větší přidanou hodnotu; není však povinné a některé možnosti výpočtu uplatňují přístup založený na operacích/příjemcích),
- existují-li v rámci vnitrostátně financovaného režimu nebo jiného nástroje EU metody zjednodušeného vykazování nákladů u podobných druhů operací a příjemců.

1.4. Hlavní rozdíly oproti období 2007–2013

Jednou z hlavních zásad, na nichž byl návrh Komise založen, bylo zachování „acquis“ z období 2007–2013: možnosti, které jsou použitelné nyní, budou použitelné i v budoucnu, budou-li se vztahovat na podobné druhy operací a příjemců. V programovém období 2014–2020 však došlo k některým klíčovým změnám (viz tabulka 1: Srovnání pravidel týkajících se zjednodušeného vykazování nákladů v období 2007–2013 a 2014–2020, s. 9).

Tabulka 1: Srovnání pravidel týkajících se zjednodušeného vykazování nákladů v období 2007–2013 a 2014–2020

	2007–2013	2014–2020
Fondy využívající zjednodušené náklady	ESF a EFRR	5 ESI fondů
Forma podpory	Neupřesněno	Grant a vratná pomoc
Možnost	Použití zjednodušených nákladů je v případě grantů nepovinné.	Použití není povinné s výjimkou malých operací ESF (u operací ESF, u nichž je podpora z veřejných zdrojů, která má být vyplacena příjemci, nižší než 50 000 EUR, je povinné s výjimkou režimu státní podpory).
Metody výpočtu	Výpočet <i>ex ante</i> na základě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody.	Výpočet <i>ex ante</i> na základě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody. Zavedeny jsou další metody výpočtu: • použití existujících režimů EU u podobných druhů operací a příjemců, • použití existujících vnitrostátních režimů u podobných druhů operací a příjemců, • použití sazeb a zvláštních metod podle nařízení nebo aktu v přenesené pravomoci (viz např. čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních nebo čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF), • v případě ESF: použití návrhu rozpočtu.
Financování paušální sazbou	Financování paušální sazbou se používá pouze k výpočtu nepřímých nákladů.	• Financování paušální sazbou lze použít k výpočtu jakékoli kategorie nákladů. • U ESF: paušální sazba až do výše 40 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance použitých k výpočtu veškerých ostatních nákladů projektu. • U Evropské územní spolupráce: paušální sazba až do výše 20 % jiných přímých nákladů operace než nákladů na zaměstnance k výpočtu přímých nákladů na zaměstnance.
Financování paušální sazbou u nepřímých nákladů	Maximální paušální sazba při úhradě nepřímých nákladů = 20 % přímých nákladů	• Maximální paušální sazba při úhradě nepřímých nákladů s požadavkem na výpočet = 25 % přímých nákladů. • Maximální paušální sazba při úhradě nepřímých nákladů bez požadavku na výpočet = 15 % přímých nákladů na zaměstnance. • Paušální sazba a metoda stanovená v aktu v přenesené pravomoci pro metody použitelné v politikách EU u podobných druhů operací a příjemců.
Mezní hodnoty jednorázových částek	Nejvýše 50 000 EUR	Maximální příspěvek z veřejných zdrojů ve výši 100 000 EUR.
Jednotkové náklady		Pro náklady na zaměstnance je stanovena zvláštní metoda výpočtu standardní stupnice jednotkových nákladů. Hodinová sazba nákladů na zaměstnance = poslední doložené roční hrubé mzdové náklady / 1 720 hodin.

1.5. Zjednodušené vykazování nákladů je nepovinné

Použití zjednodušeného vykazování nákladů představuje pro dotčený členský stát možnost: na úrovni příjemců se může řídicí orgán⁽⁶⁾ rozhodnout, že jeho používání stanoví jako nepovinné

či povinné pro všechny příjemce či jejich část nebo pro veškeré operace či jejich část. Není-li systém povinný pro všechny, měl by být rozsah zjednodušeného vykazování nákladů, tj. kategorie projektů a činností příjemců, pro něž bude dostupné, jednoznačně stanoven a zveřejněn v souladu s obecnými zásadami transparentnosti a rovného zacházení.

V případě ESF

V souladu s čl. 14 odst. 4 nařízení o ESF je však používání jednotkových nákladů, jednorázových částek nebo financování paušální sazbou povinné u všech malých operací ESF. Tyto malé operace jsou vymezeny jako „*grantsy a vratná pomoc, u nichž podpora z veřejných zdrojů⁽⁹⁾ nepřesahuje 50 000 EUR*“.

Tuto částku je nutno považovat za maximální podporu z veřejných zdrojů, která **má být vyplacena pro příjemce**, jak je uvedeno v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro příjemce (ESI fondy + odpovídající vnitrostátní financování z veřejných zdrojů, které má být příjemci vyplaceno, jako maximální částka stanovená v dohodě nebo případně rozhodnutí o financování). To nezahrnuje příspěvek z veřejných zdrojů poskytnutý příjemcem ani dávky a platy vyplacené třetí stranou ve prospěch účastníků operace. Podpora z veřejných zdrojů vyplacená příjemci po ukončení operace nemá na toto pravidlo vliv; o tom, zda je nutno použít ustanovení čl. 14 odst. 4, rozhoduje pouze naplánovaná podpora z veřejných zdrojů (viz oddíl 7.2.2, s. 42).

Účelem tohoto článku je zamezit kontrolám skutečných nákladů, jež nejsou vzhledem k nízké hodnotě, která má být ověřena, nákladově efektivní.

Aby se zamezilo rozporům mezi soubory pravidel, existují s ohledem na použití čl. 14 odst. 4 nařízení o ESF dvě výjimky:

- je-li použitelný čl. 67 odst. 4 nařízení o společných ustanoveních, tj. pokud se operace nebo projekt, který je součástí operace, provádí prostřednictvím zadávání veřejných zakázek, nelze zjednodušené vykazování nákladů použít;
- jestliže operace dostávají podporu na základě režimu státní podpory, použijí se pravidla režimu státní podpory. Řídicí orgán musí zajistit, aby pravidla státní podpory nebránila použití zjednodušeného vykazování nákladů.

⁽⁹⁾ **Upozornění:** je třeba mít na paměti, že článek 14 nařízení o ESF odkazuje na pojem „podpora z veřejných zdrojů“ (tj. na veřejnou podporu zaplacenou příjemci, jak je uvedena v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro příjemce — ESI fondy + odpovídající vnitrostátní financování z veřejných zdrojů vyplacené příjemci). Nezahrnuje příspěvek z veřejných zdrojů poskytnutý příjemcem ani dávky nebo platy vyplacené třetí stranou ve prospěch účastníků operace, zatímco článek 67 nařízení o společných ustanoveních odkazuje na „příspěvek z veřejných zdrojů“ (viz čl. 2 bod 15 nařízení o společných ustanoveních).

⁽⁶⁾ Monitorovací výbor pro Evropskou územní spolupráci.

Příklad (pro ESF)

Návrh rozpočtu veřejného subjektu na operaci s celkovými způsobilými náklady ve výši 70 000 EUR je následující:

Vnitrostátní financování z veřejných zdrojů	10 000 EUR
ESF	35 000 EUR
Samofinancování	15 000 EUR
Dávky pro účastníky placené veřejnými službami zaměstnanosti	10 000 EUR
Celkový plán financování	70 000 EUR

Navzdory celkovému financování ve výši 70 000 EUR tento projekt spadá do kategorie projektů, u nichž je vykazování zjednodušených nákladů povinné.

Při stanovení podpory z veřejných zdrojů vyplacené příjemci se nebere v potaz samofinancování (15 000 EUR) veřejného subjektu.

Nezapočítávají se ani dávky pro školené osoby hrazené veřejnými službami zaměstnanosti (10 000 EUR), jelikož je účastníkům vyplácí třetí strana.

Podpora z veřejných zdrojů proto činí 35 000 EUR + 10 000 EUR = 45 000 EUR, což je méně, než mezní hodnota ve výši 50 000 EUR.

1.6. Použitelnost zjednodušeného vykazování nákladů

Zjednodušené vykazování nákladů podle článků 67 a 68 nařízení o společných ustanoveních je použitelné pouze v případě grantů a vratné pomoci.

Podle čl. 67 odst. 4 nařízení o společných ustanoveních se zjednodušené vykazování nákladů nepoužije, pokud se operace (jak je vymezena v čl. 2 bodě 9 nařízení o společných ustanoveních) nebo projekt, který je součástí operace, zajišťuje subdodavatelky a provádí se výhradně prostřednictvím veřejných zakázek na stavební práce, dodávky nebo služby. Komise považuje za operace, „které jsou předmětem veřejných zakázek“, operace prováděné prostřednictvím zadávání veřejných zakázek v souladu se směrnicí 2004/18 (včetně jejích příloh) nebo veřejných

zakázek s hodnotou nižší, než jsou limity stanovené ve zmíněné směrnici.

Je však možné provést prostřednictvím zadávání veřejných zakázek operaci, v jejímž rámci **příjemce dodavateli hradí platby na základě předem stanovených jednotkových nákladů nebo jednorázových částek**. Faktury proplacené na základě veřejných zakázek představují reálné náklady, které příjemci skutečně vznikly a byly jím uhrazeny podle čl. 67 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních, i když jsou v zakázce vymezeny jako standardní stupnice jednotkových nákladů nebo jednorázová částka⁽¹⁰⁾. To v zásadě znamená, že standardní stupnice jednotkových nákladů, jednorázové částky nebo paušální sazby lze v rámci zadávání veřejných zakázek použít jako způsob platby, nepoužijí se však ustanovení odvozená od čl. 67 odst. 1 písm. b)–d) nařízení o společných ustanoveních.

Příklad (ESF)

Zajišťuje-li příjemce vzdělávací kurz prostřednictvím veřejné zakázky, je možné, aby ve výzvě k podání nabídek požadoval, aby uchazeči předložili cenovou nabídku na základě jednotkových nákladů na školenou osobu, která na konci kurzu získá osvědčení.

Podmínky zakázky mohou být proto následující: jedna školená osoba, která získá osvědčení = 1 000 EUR.

Jestliže na konci kurzu získá osvědčení 10 školených osob, může příjemce řídicímu orgánu vykázat jako způsobilé výdaje částku ve výši 10 000 EUR.

Tato částka ve výši 10 000 EUR se bude považovat za částku založenou na skutečných nákladech. Kontrola nebo audit těchto výdajů bude proto spočívat v ověření postupu zadání veřejné zakázky a dodržení podmínek zakázky (v tomto příkladě to, zda pro uhrazené náklady na každou jednotku existuje doklad, že školená osoba získala osvědčení). Příslušné náklady na vzdělávání (pronájem zařízení, náklady na zaměstnance) se neověřují, jelikož zakázka nepředpokládá úhradu nákladů na tomto základě.

⁽¹⁰⁾ Viz společné prohlášení Rady a Komise k článku 67 nařízení o společných ustanoveních (obsažené v dokumentu COREPER/Rady 8207/12, ADD7 REV 1).

1.6.1. Stanovení přesného rozsahu použití zjednodušeného vykazování nákladů zejména v případě veřejných zakázek

Jestliže je u určité operace možné použít zjednodušené vykazování nákladů, je třeba určit, zda je lze použít na celou operaci, nebo na některé její části. To závisí na tom, co členský stát považuje za operaci. V některých členských státech sestává operace ze skupiny projektů a je provedena prostřednictvím skupiny projektů (definice závisí na struktuře programů podpořených z ESI fondů v rámci příslušného rozsahu pomoci).

Při posouzení, u kterých projektů, jež jsou součástí operace, lze použít zjednodušené vykazování nákladů, je nutné stanovit projekty, které tvoří operaci, na nejvyšší možné úrovni. Pokud

příjemce zajišťuje celé provedení všech projektů nebo některých projektů subdodavately prostřednictvím veřejných zakázek, nelze u projektů, které jsou předmětem veřejných zakázek, zjednodušené vykazování nákladů použít.

1.6.2. Veřejné zakázky v rámci projektu, který příjemce provádí sám

Pokud příjemce⁽¹¹⁾ provádí projekt sám (to znamená, že má úplnou kontrolu nad řízením a prováděním projektu), lze zjednodušené vykazování nákladů použít i v případě, že některé **kategorie nákladů** v rámci projektu jsou předmětem veřejné zakázky (např. některé náklady na provádění projektu, jako jsou úklidové služby, externí poradenství, nákup nábytku apod.)⁽¹²⁾.

Příklad (ESF)

Veřejné služby zaměstnanosti („příjemce“) obdrží grant ve výši 20 000 000 EUR na zajišťování opětovného začlenění 5 000 dlouhodobě nezaměstnaných osob na trh práce po dobu dvou let („operace“). Tato operace se uskuteční prostřednictvím několika projektů: projekty individualizované podpory v hodnotě 7 000 000 EUR provedené přímo příjemcem, projekty vzdělávání provedené přímo příjemcem s částkou ve výši 5 000 000 EUR a projekty zajištěné subdodavately prostřednictvím veřejných zakázek u zbývajících částí (8 000 000 EUR). Jelikož příjemcem je veřejný subjekt, vzdělávací instituce pro externě zajišťované projekty bude nutno vybrat prostřednictvím postupů pro zadávání veřejných zakázek v závislosti na platné prahové hodnotě a na tyto projekty, které jsou součástí operace, se nebude vztahovat zjednodušené vykazování nákladů. Zjednodušené vykazování nákladů bude použitelné pouze na částku ve výši 12 000 000 EUR. U projektů vzdělávání, které příjemce provede vlastními prostředky, je přípustné, aby byly určité položky nákladů zajištěny subdodavately a zahrnuty do zjednodušeného vykazování nákladů (externí odborníci, úklidové služby atd.).

Příklad (EFRR)

Obec obdrží grant na výstavbu silnice s maximálními způsobilými náklady ve výši 1 000 000 EUR. Za tímto účelem musí obec zadat veřejnou zakázku na stavební práce v odhadované hodnotě 700 000 EUR. Obci mimoto vzniknou určité související náklady ve výši 300 000 EUR (vyvlastnění pozemků, náklady na soudní spory⁽¹³⁾, sledování pokroku při provádění, environmentální studie provedené vlastními zaměstnanci, kampaně, zkoušky za účelem převzetí silnice atd.). U částky přímých nákladů ve výši 300 000 EUR lze použít zjednodušené vykazování nákladů (např. nepřímé náklady na základě paušální sazby), jsou-li tyto náklady způsobilé podle vnitrostátních předpisů a předpisů Unie.

⁽¹³⁾ Podle čl. 2 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 481/2014 nejsou v případě programů v rámci Evropské územní spolupráce náklady na soudní spory způsobilé.

⁽¹¹⁾ To platí bez ohledu na povahu prováděcího subjektu, tj. zda se jedná o soukromý nebo veřejný subjekt.

⁽¹²⁾ Poslední věta v čl. 67 odst. 4 nařízení o společných ustanoveních.

V případě financování paušální sazbou může mít rozsah zadání veřejných zakázek u některých kategorií nákladů ze strany příjemce dopad na podíl vypočítaných nákladů. Členské státy by proto měly posoudit dopad rozsahu pořízení služeb v rámci projektů, které jsou součástí operace, na podíl vypočítaných nákladů, a tudíž paušální sazbu, s výjimkou paušálních sazeb stanovených v nařízení (čl. 68 písm. b) a c) nařízení o společných ustanoveních, čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF a článek 19 nařízení o Evropské územní spolupráci). To může vyžadovat, aby byla do metodiky zavedena zmírňující opatření: pokud má například rozsah pořízených služeb významný dopad na podíl vypočítaných nákladů, měla by se paušální sazba buď snížit úměrně rozsahu zakázky, nebo by se měla použít pouze na náklady, které nejsou předmětem

veřejné zakázky (u financování nepřímých nákladů paušální sazbou podle přístupu programu Horizont 2020 je odpočet nákladů na subdodávky povinný). Může se však rovněž stát, že rozsah pořízených služeb nemá na podíl vypočítaných nákladů žádný dopad, nebo tento dopad není významný. V tomto případě nemusí být zmírňující opatření zapotřebí. Při stanovení metodiky (sazby) pro uplatňování financování paušální sazbou je však třeba dopad pořízení služeb na paušální sazbu analyzovat (např. na základě podobných minulých opatření nebo minulých projektů) a měl by se vzít v úvahu. Členské státy však mohou rozhodnout, zda jsou služby pořízené v rámci projektu vyloučeny z kategorií nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít, či nikoli, je-li dodržena zásada rovného zacházení.

Příklad (EFRR)

Obec obdrží grant na výstavbu silnice s maximálními způsobilými náklady ve výši 1 000 000 EUR.

U této operace, která se nerealizuje zcela prostřednictvím veřejných zakázek, chce řídicí orgán při výpočtu nepřímých nákladů využít čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních. Řídicí orgán chce zmírnit dopad využití zaměstnanců zajištěných externě na výši nepřímých nákladů. Rozhodne se vyloučit přímé náklady na externě zajištěné zaměstnance z přímých nákladů na zaměstnance, na něž se uplatní paušální sazba.

Návrh rozpočtu operace je následující:

Projekt č. 1: stavební práce (zadání veřejné zakázky)	700 000 EUR
Projekt č. 2: ostatní náklady:	298 500 EUR
<i>Přímé náklady na zaměstnance</i>	<i>50 000 EUR</i>
<i>Z toho přímé náklady na externě zajištěné zaměstnance</i>	<i>10 000 EUR</i>
Ostatní přímé náklady	242 500 EUR
Nepřímé náklady	<i>(Přímé náklady na zaměstnance – přímé náklady na externě zajištěné zaměstnance) x 15% = 40 000 EUR x 15% = 6 000 EUR</i>
Vykázané náklady celkem	998 500 EUR

1.6.3. Doporučený postup u projektů zahrnujících veřejné zakázky v případě, že příjemci patří do kategorií, na něž se nevztahuje směrnice 2004/18/ES

Komise doporučuje použít výše uvedený postup (oddíl 1.6.1, s. 12, použitý analogicky; oddíl 1.6.2, s. 12, dodrženy ve všech případech) u projektů zahrnujících veřejné zakázky i v případě, že příjemci patří do kategorií, na něž se nevztahuje směrnice 2004/18/ES, aby se respektoval záměr omezit zjednodušené vykazování nákladů na granty a vratnou pomoc.

1.6.4. Vnitrostátní pravidla způsobilosti výdajů⁽¹⁴⁾

V programovém období 2014–2020 se způsobilost výdajů (kromě výjimek stanovených v nařízeních pro jednotlivé fondy)

určuje na základě vnitrostátních právních předpisů (čl. 65 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních). Tyto předpisy se musí vztahovat na veškeré výdaje vykázané v rámci programu. „Řídicí orgán odpovídá za řízení programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení“ (čl. 125 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních) a může uplatňovat přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená v použitelném evropském právním rámci.

Řídicí orgány by proto měly stanovit a zdokumentovat pravidla způsobilosti pro operace ESI fondů na vhodné úrovni (celostátní, regionální, místní nebo podle programu), zpřístupnit je potenciálním příjemcům a uvést veškerá příslušná pravidla v dokumentu, který stanoví podmínky podpory. Jako součást těchto pravidel je třeba objasnit rovněž rámec pro použití článku 67 nařízení o společných ustanoveních.

1.6.5. Pravidla pro jednotlivé fondy

Pravidla pro EZFRV

Řídicí orgány musí zajistit, aby byly příslušné výpočty s ohledem na zjednodušené vykazování nákladů přiměřené a přesné a aby byly tyto částky stanoveny předem na základě spravedlivého, nestranného a ověřitelného výpočtu. Za tímto účelem subjekt, který je funkčně nezávislý na orgánech odpovědných za provádění programu a který má potřebné odborné znalosti, provede výpočet nebo potvrdí přiměřenost a přesnost výpočtů. Součástí programu rozvoje venkova tvoří prohlášení potvrzující přiměřenost a přesnost výpočtů⁽¹⁵⁾.

Pokud řídicí orgán použije metodu stanovenou v čl. 67 odst. 5 písm. b), c), d) nebo e) nařízení o společných ustanoveních, není třeba provést tyto výpočty a předložit zmíněné prohlášení.

Program rozvoje venkova by měl zahrnovat pouze metodiku použitou při výpočtu plateb na základě zjednodušeného vykazování nákladů. Pokud se tato metodika v průběhu programového období nezmění, není nutné program upravit. Je-li systém zjednodušeného vykazování nákladů zaveden jako platební mechanismus v rámci určitého opatření, je nutno program odpovídajícím způsobem upravit.

Pokud jde o seznam opatření EZFRV, na něž se vztahuje zjednodušené vykazování nákladů, viz poslední příloha těchto pokynů.

⁽¹⁵⁾ Článek 62 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Pravidla pro Evropskou územní spolupráci

Pro programy spolupráce jsou na úrovni EU stanovena zvláštní pravidla způsobilosti výdajů s ohledem na náklady na zaměstnance, kancelářské a administrativní výdaje, náklady na cestování a ubytování, náklady na externí odborné poradenství a na služby a výdaje na vybavení.

Aniž jsou dotčena pravidla způsobilosti stanovená v nařízení o společných ustanoveních, nařízení o Evropské územní spolupráci a zvláštních pravidlech způsobilosti pro program spolupráce, stanoví monitorovací výbor dodatečná pravidla způsobilosti výdajů pro program spolupráce jako celek.

V záležitostech, na něž se výše uvedená ustanovení nevztahují, se použijí vnitrostátní pravidla členského státu, v němž výdaj vznikl.

⁽¹⁴⁾ Tento oddíl se nevztahuje na Evropskou územní spolupráci. Viz oddíl 1.6.5, s. 14.

2. FINANCOVÁNÍ PAUŠÁLNÍ SAZBOU

V případě financování paušální sazbou se zvláštní kategorie způsobilých nákladů, které jsou jednoznačně určeny předem, vypočítávají s použitím předem stanovené procentní sazby na jednu či více jiných kategorií způsobilých nákladů.

2.1. Stanovení kategorií nákladů

V systému financování paušální sazbou existují nejvýše tři typy kategorií nákladů:

- první typ: kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se paušální sazba použije k výpočtu způsobilých částek,
- druhý typ: kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby,
- třetí typ: případně ostatní kategorie způsobilých nákladů: paušální sazba se na ně nevztahuje a nejsou vypočítány pomocí této sazby.

Pokud se používá systém financování paušální sazbou, musí řídicí orgán stanovit kategorie nákladů spadající do jednotlivých typů: každá kategorie nákladů je jednoznačně zařazena do jednoho (jediného) ze tří typů. Upozorňuje se, že v některých případech může být jeden typ vymezen jako opak druhého typu nebo ostatních typů (např. v systému, v němž existují pouze přímé náklady (první typ) a nepřímé náklady (druhý typ), lze za nepřímé náklady považovat všechny způsobilé náklady, které nejsou způsobilými přímými náklady).

Nařízení nijak neomezuje kategorie způsobilých nákladů, které lze použít při financování paušální sazbou. Hlavním cílem používání paušálních sazeb by však mělo být zjednodušení a snížení chybovosti. Paušální sazby jsou proto nejvhodnější u nákladů, které jsou poměrně nízké a jejichž ověření je nákladné.

2.2. Zvláštní systémy financování paušální sazbou pro výpočet nepřímých nákladů, které jsou podrobně stanoveny v nařízeních

2.2.1. Metody výpočtu nepřímých nákladů

Nařízení obsahují určité zvláštní systémy financování paušální sazbou. V čl. 68 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních jsou podrobně rozvedeny **některé systémy financování paušální sazbou pro výpočet nepřímých nákladů**:

- V písmenu a) je stanoven obecný systém financování paušální sazbou v případě nepřímých nákladů s maximální sazbou až do výše 25 %. Jedná se o zachování stávajícího systému a skutečnou sazbu, která se použije, je nutno odůvodnit podle jedné z metod výpočtu stanovených

v čl. 67 odst. 5 písm. a) a c) nařízení o společných ustanoveních. Tento systém je flexibilní. Může být založen:

- pouze na dvou typech nákladů – první typ: přímé náklady, druhý typ: nepřímé náklady; nebo
- na třech typech nákladů: první typ: „omezené“ přímé náklady, druhý typ: nepřímé náklady vypočítané na základě prvního typu, třetí typ: jiné přímé náklady než „omezené“ přímé náklady (prvního typu).
- Písmeno b) řídicímu orgánu umožňuje použít k výpočtu nepřímých nákladů paušální sazbu až do výše **15 % přímých nákladů na zaměstnance**. 15 % sazbu může řídicí orgán použít přímo, bez odůvodnění. Jedná se o příklad systému, v němž existují tři kategorie nákladů: (první typ) přímé náklady na zaměstnance, (druhý typ) nepřímé náklady, (třetí typ) jiné přímé náklady než náklady na zaměstnance (příklad viz příloha 1, s. 46).
- Podle písmena c) lze opětovně použít paušální sazbu pro systémy nepřímých nákladů, které existují v politikách Unie, a to na základě systémů použitých v rámci programů Horizont 2020 a LIFE, jež jsou upřesněny v aktu v přenesené pravomoci (viz oddíl 5.3.1.2, s. 26).

2.2.2. Definice přímých nákladů, nepřímých nákladů a nákladů na zaměstnance

Použití těchto systémů může vyžadovat, aby řídicí orgán vymezil přímé a nepřímé náklady a náklady na zaměstnance. Tyto definice musí odpovídat níže uvedeným obecným pokynům Komise:

- **Přímými náklady** jsou náklady, které přímo souvisejí s individuální činností subjektu, pokud lze prokázat souvislost s touto individuální činností (např. prostřednictvím registrace v přímém čase).
- **Nepřímými náklady** jsou na druhé straně obvykle náklady, které nesouvisejí nebo které nelze přímo spojit s individuální činností dotyčného subjektu. K těmto nákladům patří správní výdaje, u nichž je obtížné určit přesně částku, kterou lze přiřít konkrétní činnosti (obvykle správní náklady / výdaje na zaměstnance, jako jsou náklady na řízení, výdaje na nábor pracovníků, náklady na účetní nebo uklízečku atd.; výdaje na telefon, vodu nebo elektřinu atd.⁽¹⁶⁾).
- **Náklady na zaměstnance⁽¹⁷⁾** jsou náklady, které vyplývají ze smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem nebo ze smlouvy o poskytování služeb uzavřené s externími zaměstnanci (jsou-li tyto náklady jednoznačně identifikovatelné). Pokud příjemce například

⁽¹⁶⁾ Tento seznam není závazný. Za jednoznačné stanovení jednotlivých kategorií nákladů odpovídá výhradně členský stát.

⁽¹⁷⁾ Tato definice se nevztahuje na Evropskou územní spolupráci. Pokud jde o definici nákladů na zaměstnance v případě Evropské územní spolupráce, viz nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 481/2014.

pořizuje pro podniková školení služby externího školitele, musí být ve faktuře určeny jednotlivé typy nákladů. Plat školitele se považuje za náklady na externí zaměstnance. Zohlednit však nelze například učební materiály. Náklady na zaměstnance zahrnují celkovou odměnu, včetně věcných dávek v souladu s kolektivními smlouvami, která je pracovníkům vyplacena za práci související s danou operací. Tyto náklady zahrnují rovněž daně

a příspěvky zaměstnanců na sociální zabezpečení (první a druhý pilíř, třetí pilíř pouze v případě, je-li to stanoveno v kolektivní smlouvě) a povinné a dobrovolné příspěvky zaměstnavatele na sociální zabezpečení. Za náklady na zaměstnance se však nepovažují náklady na služební cesty. Za náklady na zaměstnance se nepokládají ani dávky nebo platy vyplacené třetí stranou ve prospěch účastníků operací ESF.

Příklad (ESI fondy): Komunitně vedený místní rozvoj

Řídicí orgán odhadl na základě minulých zkušeností obvyklý podíl provozních nákladů a nákladů na oživení u dané místní akční skupiny (MAS) v porovnání s výdaji vynaloženými na provádění místních operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje a na přípravu a provádění kooperačních činností MAS. Ačkoli podpora z ESI fondů na provozní náklady a náklady na oživení nemůže překročit strop ve výši 25 % celkových veřejných výdajů vynaložených v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje, zkušenosti ukazují, že tento procentní podíl je ve skutečnosti ve většině případů nižší.

Řídicí orgán stanoví paušální sazbu ve výši 17 % (na základě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody v souladu s čl. 67 odst. 1 písm. d) a odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních, *nikoli* však čl. 68 odst. 1 písm. a) zmíněného nařízení, jelikož se tato paušální sazba nevztahuje pouze na nepřímé náklady) výdajů vynaložených na provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje a na přípravu a provádění kooperačních činností MAS za účelem uhrazení těchto nákladů:

- provozní náklady (provozní náklady, personální náklady, náklady na vzdělávání, náklady na styk s veřejností, finanční náklady a náklady související se sledováním a hodnocením strategie),
- náklady na oživení strategie komunitně vedeného místního rozvoje s cílem usnadnit výměnu informací mezi zúčastněnými stranami, propagovat strategii a podpořit případné příjemce při vypracování operací a přípravě žádostí.

Pokud proto rozpočet přidělený MAS na provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje a na přípravu a provádění kooperačních činností MAS na období 2014–2020 činí 1,5 milionu EUR (první typ), maximální rozpočet odpovídající provozním nákladům a nákladům na oživení by činil $1,5 \text{ milionu EUR} \times 17\% = 255\,000 \text{ EUR}$ (druhý typ). Celkové přidělené rozpočtové prostředky pro MAS proto činí 1,755 milionu EUR.

V prováděcí fázi to znamená, že pokud příjemce požaduje úhradu výdajů vynaložených na projekt, může MAS s ohledem na své provozní náklady a náklady na oživení uplatnit 17 % této částky.

Jestliže výdaje vynaložené na projekt činí například 1 000 EUR (první typ), může MAS vykázat řídicímu orgánu jako provozní náklady a náklady na oživení částku ve výši $1\,000 \text{ EUR} \times 17\% = 170 \text{ EUR}$ (druhý typ).

MAS nemusí s ohledem na provozní náklady a náklady na oživení vykázané na základě paušální sazby poskytnout podklady, metodika stanovení 17 % sazby však musí být ověřitelná.

Je nutno uvést, že paušální sazba může být stanovena zvláště pouze pro provozní náklady nebo náklady na oživení.

Pozn.: Je třeba mít na paměti, že podobně jako ve výše uvedeném příkladě nemusí metodika stanovení paušální sazby nutně sledovat metodiku použitou k určení maximálního stropu ve výši 25 %. Bez ohledu na metodiku použitou ke stanovení paušální sazby je však třeba dodržet ustanovení o maximální výši provozních nákladů a nákladů na oživení, která jsou obsažena v čl. 35 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních.

2.2.3. Pravidla pro jednotlivé fondy

Pravidla pro ESF

V čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1304/2013 je stanoven **zvláštní systém financování paušální sazbou pro ESF. Přímé náklady na zaměstnance lze použít k výpočtu všech ostatních kategorií způsobilých nákladů projektu, a to na základě paušální sazby až do výše 40%.** „Všechny ostatní kategorie nákladů“ zahrnují ostatní přímé náklady (s výjimkou přímých nákladů na zaměstnance, avšak včetně platů a dávek vyplacených ve prospěch účastníků) a nepřímé náklady. Sazbu ve výši 40% může řídicí orgán použít přímo, bez odůvodnění.

Příklad (pro ESF)

Návrh rozpočtu vzdělávacího kurzu:

Celkové přímé náklady	55 000
Přímé náklady na zaměstnance	30 000
Náklady na prostory	4 000
Cestovní výdaje	5 000
Strava	1 000
Informování/publicita	5 000
Dávky vyplacené školeným osobám veřejnými službami zaměstnanosti	10 000

Celkové nepřímé náklady	5 000
Nepřímé náklady na zaměstnance	4 000
Elektřina, telefon	1 000

Řídicí orgán může rozhodnout, že se na tento projekt použije ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF. V tomto případě by grantová dohoda měla jako maximální přidělenou částku stanovit:

Přímé náklady na zaměstnance: 30 000 EUR

Ostatní náklady: $30\,000 \times 40\% = 12\,000$ EUR

Celkové náklady: $30\,000 + 12\,000 = 42\,000$ EUR

Pravidla pro Evropskou územní spolupráci

V článku 19 nařízení (EU) č. 1299/2013 se uvádí, že náklady na zaměstnance v rámci operace lze vypočítat paušálně až do výše 20% jiných přímých nákladů, než jsou náklady na zaměstnance v rámci uvedené operace. To znamená, že pomocí paušální sazby (jiných přímých nákladů, než jsou náklady na zaměstnance) lze vypočítat pouze přímé náklady na zaměstnance; znamená to rovněž, že tuto paušální sazbu lze použít, aniž by členský stát musel provést výpočet ke stanovení použitelné sazby.

3. STANDARDNÍ STUPNICE JEDNOTKOVÝCH NÁKLADŮ

3.1. Obecné zásady

V případě standardních stupnic jednotkových nákladů budou veškeré způsobilé náklady na operaci nebo jejich část **vypočítány** na základě vyčíslených činností, vstupů, výstupů nebo výsledků, které jsou vynásobeny předem stanovenými standardními stupnicemi jednotkových nákladů. Tuto možnost lze využít u jakéhokoli druhu projektů nebo části projektu, je-li možné stanovit množství související s danou činností a standardní stupnice jednotkových nákladů. Standardní stupnice jednotkových nákladů se obvykle používají u snadno identifikovatelného množství.

Standardní stupnice jednotkových nákladů mohou být **založeny na procesu** a prostřednictvím co nejlepšího odhadu mají pokrýt skutečné náklady na provedení operace. Mohou být **založeny rovněž na dosaženém výsledku** (výstup nebo výsledek) nebo být stanoveny na základě procesu i výsledku (viz příklad v oddíle 6.5.3, s. 39).

Řídící orgány by měly vzít v úvahu rovněž dopad jednotlivých struktur, pokud jde o odůvodnění způsobilých nákladů.

Řídící orgán může stanovit různé stupnice jednotkových nákladů vztahující se na různé činnosti.

Příklad (založený na výstupu ESF)

V případě vzdělávání v oblasti informačních technologií pro pokročilé v délce 1 000 hodin, které je určeno pro 20 školených osob, mohou být způsobilé náklady vypočítány na základě nákladů na hodinu vzdělávání, které jsou vynásobeny počtem hodin u školených osob. Hodinové náklady byly řídicím orgánem určeny předem a jsou uvedeny v dokumentu, který stanoví podmínky podpory.

Pokud se například předpokládá, že řídicí orgán stanoví náklady na vzdělávání ve výši 7 EUR za hodinu vzdělávání jedné školené osoby, byl by maximální grant přidělený na projekt omezen na 1 000 hodin x 20 školených osob x 7 EUR/h/školená osoba = 140 000 EUR.

Na konci operace budou konečné způsobilé náklady stanoveny na základě skutečného počtu hodin u každé školené osoby (to může zahrnovat určité odůvodněné absence) podle skutečné účasti školených osob a poskytnutých kurzů. Zapotřebí budou přesné prezenční listiny školených osob s podrobnými údaji o vzdělávacích činnostech a s potvrzením účasti školených osob.

Jestliže se školení nakonec zúčastní pouze 18 osob, z toho 6 po dobu 900 hodin, 5 po dobu 950 hodin, 5 po dobu 980 hodin a zbývajících 2 po dobu 1 000 hodin, bude se celkový počet hodin x počet školených osob rovnat:

$900 \times 6 + 950 \times 5 + 980 \times 5 + 1\,000 \times 2 =$ celkem 17 050 hodin vzdělávání x školené osoby.

Způsobilé výdaje budou činit: 17 050 hodin vzdělávání x 7 EUR = 119 350 EUR.

Příklad (založený na výstupu EFRR)

Příjemce, regionální komora, poskytuje poradenské služby pro malé a střední podniky v regionu. Tuto službu poskytují poradci regionální komory. Na základě minulých účtů „poradenského“ oddělení komory se náklady na poskytování poradenských služeb odhadují na 350 EUR/den. Pomoc bude vypočítána podle tohoto vzorce: počet dnů x 350 EUR. Budou zapotřebí přesné pracovní výkazy s podrobnými údaji o poradenské činnosti a účasti poradců.

Příklad (založený na výsledku ESF)

Program pomoci při hledání zaměstnání trvající 6 měsíců („operace“) lze financovat na základě standardních stupnic jednotkových nákladů (např. 2 000 EUR/osoba), a to pro každého z 20 účastníků operace, kteří získají zaměstnání a setrvávají v něm po stanovenou dobu, například šest měsíců. Výpočet maximálního grantu poskytnutého na operaci: 20 osob x 2 000 EUR/zaměstnaného účastníka = 40 000 EUR.

Konečné způsobilé náklady jsou vypočítány na základě skutečného výstupu operace: pokud je na trh práce umístěno a po požadovanou dobu v zaměstnání setrvává pouze 17 osob, budou konečné způsobilé náklady, na jejichž základě bude příjemci vyplacen grant, činit 17 x 2 000 EUR = 34 000 EUR.

Příklad (založený na výstupu EZFRV)

„Investice do rozvoje lesních oblastí a zlepšování životaschopnosti lesů“ (článek 21)

Držitel lesa obdrží podporu na zalesnění a péči o 3 hektary lesa po dobu 7 let. Náklady (na zalesnění a péči) byly řídicím orgánem stanoveny předem podle typu lesa. Tato metodika bude zahrnuta do programu rozvoje venkova. Náklady činí: na založení lesa 2 000 EUR/ha a na péči 600 EUR/ha v prvním roce a 500 EUR/ha v dalších letech.

Celkové způsobilé náklady proto budou činit:

$3 \text{ ha} \times 2000 \text{ EUR/ha} + 3 \text{ ha} \times 600 \text{ EUR/ha} + (3 \text{ ha} \times 500 \text{ EUR/ha}) \times 6 \text{ let} = 16\,800 \text{ EUR}$

3.2. Zvláštní případ hodinových nákladů na zaměstnance

Ustanovení čl. 68 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních zavádí nové pravidlo s cílem usnadnit používání hodinových jednotkových nákladů výpočet nákladů na zaměstnance⁽¹⁸⁾ v souvislosti s prováděním operace:

Hodinové náklady na zaměstnance =	poslední doložené roční hrubé mzdové náklady
	1 720

1 720 hodin představuje běžnou roční „pracovní dobu“, kterou lze použít přímo, aniž by členské státy musely provést nějaký výpočet.

Čítatel (poslední doložené roční mzdové náklady) však musí být zdůvodněn. V případě projektu, který se provádí po dobu několika let, se řídicí orgán může rozhodnout, že hodinové náklady na zaměstnance aktualizuje, jakmile budou k dispozici nové údaje, nebo že použije pro celé období provádění stejné náklady. Je-li období provádění obzvláště dlouhé, je osvědčeným postupem stanovit průběžné fáze, kdy lze hodinové náklady na zaměstnance revidovat (a podle toho upravit grantovou dohodu).

U čitatele existují s ohledem na náklady na osoby, které se zabývají danou operací, nejméně dvě možnosti, a sice:

1. čítatel se týká pouze osoby přímo se zabývající danou operací. Může být založen na skutečném platu této osoby, nebo na průměrných mzdových nákladech větší skupiny

zaměstnanců se stejnou platovou třídou nebo podobných měřítcích, která zhruba odpovídají úrovni platů;

2. čítatel zahrnuje plat osoby přímo se zabývající danou operací a část platů nepřímých zaměstnanců (např. vedoucích pracovníků s vysokými platy, kteří obvykle pracují na operaci nepřímo), kterou lze na operaci přidělit (použijí se pravidla pro rozvrhování nepřímých nákladů na operace, například uplatnění odůvodněného rozdělovacího klíče). Může zahrnovat mzdové náklady nákladového střediska nebo oddělení (které operaci provádí), kde se úroveň platů může v rámci skupiny zaměstnanců značně lišit. To povede ke standardní stupnici jednotkových nákladů, která zahrnuje plat osoby zabývající se operací i část nepřímých platů.

Řídicí orgány by si však měly být vědomy toho, že druhá možnost nebude pravděpodobně nejpraktičtějším řešením. Je vhodnější použít první možnost, nebo vypočítat hodinové náklady na zaměstnance, které zahrnují veškeré nepřímé náklady (na základě paušální sazby) nebo dokonce veškeré ostatní způsobilé náklady (plně pokryté hodinové náklady na zaměstnance).

Pokud se použije tato možnost, měly by řídicí orgány vzít na vědomí, že:

- „provedením operace“ se rozumí zahrnutí veškerých kroků dané operace. Záměrem není vyloučit určité náklady na zaměstnance související s určitými kroky operace,
- vnitrostátní pravidla způsobilosti musí upřesňovat, co je zahrnuto v ročních hrubých mzdových nákladech s přihlédnutím k obvyklým účetním postupům (viz bod 5.2.1.3, s. 24),
- poslední roční hrubé mzdové náklady musí být doloženy účetními záznamy, výplatními listinami atd. Tyto údaje nemusí být ověřeny předem, musí však být ověřitelné,

⁽¹⁸⁾ Viz definice nákladů na zaměstnance, oddíl 2.2.2, s. 15.

- nelze použít metodu výpočtu založenou na minulých údajích příjemce, jelikož nařízení odkazuje na *poslední* doložené roční hrubé mzdové náklady,
 - poslední doložené roční hrubé mzdové náklady zahrnují poslední referenční období v délce jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců). Není možné použít údaje týkající se období po podpisu dokumentu, který stanoví podmínky podpory,
 - při výpočtu způsobilých nákladů na zaměstnance by se měly použít pouze odpracované hodiny. Ve výpočtu hodinových nákladů na zaměstnance je již například zahrnuta roční dovolená.
- Přínosem této metodiky je to, že nelze zpochybnit počet 1 720 hodin.

Příklad (EFRR)

Určité druhy projektů zaměřených na malé a střední podniky v oblasti výzkumu, vývoje a inovací zahrnují často jako hlavní prvek personální náklady. Použití standardních stupnic jednotkových nákladů představuje pro tyto podniky vítané zjednodušení. Jednotkové náklady na činnosti jsou v tomto případě vyjádřeny jako hodinová sazba, která se použije na počet hodin, které zaměstnanci skutečně odpracovali. Sazba je určena předem v dokumentu, který stanoví podmínky podpory a uvádí maximální částku finanční pomoci jako maximální přípustný počet odpracovaných hodin vynásobený jednotkovými náklady (vypočítané náklady na dotčené zaměstnance).

S cílem pokrýt skutečné náklady prostřednictvím co nejlepšího odhadu a zohlednit rozdíly mezi jednotlivými regiony a odvětvími jsou náklady na standardní jednotku vymezeny jako hodinové náklady na zaměstnance podle tohoto vzorce:

Hodinové náklady na zaměstnance = hrubý roční plat (včetně zákonných poplatků) vydělený průměrnou zákonnou pracovní dobou (s přihlédnutím k roční dovolené).

Příklad: hodinové náklady na zaměstnance = 60 000 EUR / (1 980 hodin – 190 hodin roční dovolené) = 60 000/1 790 = 33,52 EUR/h.

Finanční pomoc pro tuto operaci se vypočítá jako hodinová sazba vynásobená skutečným a ověřeným počtem odpracovaných hodin. To vyžaduje, aby malé a střední podniky uchovávaly veškeré podklady týkající se počtu hodin, které zaměstnanci odpracují na projektu, a řídicí orgán musí uchovávat veškeré dokumenty odůvodňující hodinové náklady na zaměstnance. Snížení počtu ověřených odpracovaných hodin má v zásadě za následek snížení konečné částky, která bude vyplacena.

Alternativní příklad: *Stejný jako výše, hodinové náklady na zaměstnance však vycházejí z čl. 68 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních.*

Hodinové náklady na zaměstnance = poslední doložené roční hrubé mzdové náklady (včetně zákonných poplatků) vydělené 1 720 hodinami.

Příklad: hodinová sazba = 60 000 EUR/1 720 hodin = 60 000/1 720 = 34,88 EUR/h.

4. JEDNORÁZOVÉ ČÁSTKY

4.1. Obecné zásady

V případě jednorázových částek se veškeré způsobilé náklady operace nebo jejich část vypočítávají na základě předem stanovené jednorázové částky (určení jednorázové částky by měl řídicí orgán⁽¹⁹⁾ odůvodnit), a to v souladu s předem stanovenými podmínkami dohody ohledně činností a/nebo výstupů. Grant je vyplacen, jsou-li tyto předem stanovené podmínky dohody ohledně činností a/nebo výstupů splněny.

Možnost využití jednorázové částky představuje uplatnění zásady přiměřenosti, která má v případě malých operací snížit administrativní zátěž a zlepšit přístup nevládních organizací (avšak nejen těch) k ESI fondům. To je důvod, proč jsou jednorázové částky spadající do oblasti působnosti čl. 67 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních omezeny na částky příspěvku z veřejných zdrojů nižší než 100 000 EUR.

Tato částka odpovídá příspěvku z veřejných zdrojů, který je *vyplacen příjemci nebo příjemcem* na činnost podporovanou

prostřednictvím jednorázové částky (bez případné soukromé účasti). To nezahrnuje dávky nebo platy vyplacené *třetí stranou* ve prospěch účastníků operace (viz oddíl 7.2.1, s. 41).

Celkový součet jednorázových částek nesmí překročit příspěvek z veřejných zdrojů ve výši 100 000 EUR pro daný subjekt, který dostává grant nebo vratnou pomoc, ani v případě, že k pokrytí různých kategorií způsobilých nákladů nebo různých projektů v rámci téže operace lze zkombinovat několik jednorázových částek. V rámci projektu však mohou být jednorázové částky příspěvku z veřejných zdrojů nepřekračující 100 000 EUR zkombinovány se skutečnými náklady a/nebo jinými zjednodušenými náklady, celková výše příspěvku z veřejných zdrojů však nesmí přesáhnout 100 000 EUR.

Jednorázovou částku lze použít rovněž v případě grantů, u nichž nejsou vhodným řešením standardní stupnice jednotkových nákladů, například při vypracování souboru nástrojů, uspořádání malého místního semináře atd.

4.2. Příklady jednorázových částek

Příklad (EFRR)

Na podporu místních produktů se chce skupina malých podniků zúčastnit společně obchodního veletrhu.

Kvůli nízkým nákladům operace se řídicí orgán rozhodne použít při výpočtu podpory z veřejných zdrojů jednorázovou částku. Za tímto účelem je skupina podniků vyzvána, aby navrhla rozpočet s ohledem na náklady související s pronájmem, zařízením a provozem stánku. Na základě tohoto návrhu rozpočtu byla stanovena jednorázová částka ve výši 20 000 EUR. Platba pro příjemce se uskuteční na základě dokladu o účasti na veletrhu. Schválený rozpočet ve výši 20 000 EUR by měl být uchován pro účely auditů (ověření výpočtu jednorázové částky *ex ante*).

⁽¹⁹⁾ Monitorovací výbor v případě Evropské územní spolupráce.

Příklad (ESF)

Nevládní organizace provozující zařízení péče o děti žádá o podporu na zahájení nové činnosti. O jednorázovou částku požádá předložením podrobného návrhu na zahájení činnosti a její provozování po dobu jednoho roku. Po uplynutí jednoho roku má být dotyčná činnost dále provozována nezávisle. Jednorázová částka by například pokryla výdaje související s platem jedné osoby pověřené péčí o děti po dobu jednoho roku, odpisy nového zařízení, náklady na publicitu v souvislosti s touto novou činností a nepřímé náklady na řízení a účetnictví, vodu, elektřinu, topení, náklady na nájemné atd.)

Na základě podrobného návrhu rozpočtu a po srovnání s podobnými operacemi udělí řídicí orgán na pokrytí všech těchto nákladů jednorázovou částku ve výši 47 500 EUR. Na konci operace bude tato částka nevládní organizaci vyplacena na základě výstupu, bude-li pečováno o obvyklý počet dalších (10) dětí. Nebude proto nutné ověřovat skutečné náklady vynaložené v souvislosti s touto činností.

To však znamená, že pokud by bylo pečováno pouze o 9 dětí, způsobilé náklady by byly nulové a jednorázová částka by nebyla vyplacena.

Příklad (ESF)

Romská nevládní organizace chce zorganizovat místní seminář a vypracovat soubor nástrojů týkajících se socioekonomické situace romské komunity v určitém regionu členského státu. Dokument, který stanoví podmínky podpory, bude obsahovat podrobný návrh rozpočtu a cíle grantu, 1. organizaci semináře a 2. vytvoření souboru nástrojů, které zaměstnavatele v regionu upozorňují na zvláštní problémy Romů.

S ohledem na velikost a cíl operace (malá operace s náklady, které nelze snadno vyčíslit pomocí standardní stupnice jednotkových nákladů) a povahu příjemce (místní nevládní organizace) se řídicí orgán rozhodne, že použije jednorázovou částku.

Aby mohl řídicí orgán jednorázovou částku vypočítat, bude pro každou operaci požadovat podrobný návrh rozpočtu: po projednání podrobného návrhu rozpočtu je jednorázová částka stanovena na 45 000 EUR a je rozdělena na dva projekty, a to 25 000 EUR na seminář a 20 000 EUR na soubor nástrojů.

Jsou-li dodrženy podmínky dokumentu, který stanoví podmínky podpory (uspořádání semináře, vypracování souboru nástrojů), bude se po ukončení operace považovat částka ve výši 45 000 EUR za způsobilé náklady. Dokladem potřebným pro vyplacení grantu (který je poté nutno archivovat) bude důkaz o uspořádání semináře a vyhotovení konečného úplného souboru nástrojů.

Jestliže se uskuteční pouze jeden z projektů (např. seminář), sníží se grant na tuto část (25 000 EUR), a to v závislosti na tom, co bylo schváleno v dokumentu, který stanoví podmínky podpory.

Příklad (EZFRV)

„Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin“ (článek 16)

Seskupení zemědělců, kteří obdrželi podporu na novou účast v uznaném režimu jakosti, chce zorganizovat propagační činnost týkající se jejich produktů. Řídicí orgán vypočítal náklady činnosti jako jednorázovou částku (např. 15 000 EUR/ seminář s minimálně 50 účastníky). Seskupení zemědělců musí předložit důkaz o provedení činnosti a počtu účastníků (nejméně 50).

5. STANOVENÍ FINANCOVÁNÍ PAUŠÁLNÍ SAZBOU, STANDARDNÍCH STUPNIC JEDNOTKOVÝCH NÁKLADŮ A JEDNORÁZOVÝCH ČÁSTEK

V čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních a čl. 14 odst. 3 nařízení o ESF je stanovena řada metod výpočtu zjednodušených nákladů: některé z nich jsou založeny na statistických údajích, jiné na údajích příjemců nebo na prvcích obsažených v nařízení. Některé umožňují značnou flexibilitu, zatímco jiné zajišťují velkou právní jistotu nebo je lze stanovit s nižší administrativní zátěží.

U zjednodušeného vykazování nákladů je důležité zajistit náležité předběžné hodnocení a případně související zdokumentování metody, jelikož **následně se provádí pouze kontrola dosažených výsledků.**

5.1. Musí být stanoveny předem⁽²⁰⁾

Je důležité, aby v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, byli příjemci přesně informováni o požadavcích na doložení vykázaných výdajů a konkrétního výstupu nebo výsledku, jehož má být dosaženo.

Možnost zjednodušeného vykazování nákladů musí být proto stanovena předem a musí být uvedena například ve výzvě k předkládání návrhů nebo **nejpozději v dokumentu, který stanoví podmínky podpory.** Příslušné metody a podmínky by měly být zapracovány do vnitrostátních pravidel působnosti, která platí pro daný program na celostátní nebo regionální úrovni nebo která jsou specifická pro určitý program. To rovněž znamená, že jakmile jsou stanoveny standardní stupnice jednotkových nákladů a sazby nebo částka (v případě jednorázových částek), nelze je v průběhu operace nebo po jejím dokončení měnit, aby se kompenzovalo případné zvýšení nákladů nebo nevyužití dostupného rozpočtu.

Jelikož možnost zjednodušeného vykazování nákladů musí být stanovena předem, je třeba zamezit jeho použití se zpětným účinkem na operace, které již jsou prováděny na základě skutečných nákladů, jelikož to by pro vnitrostátní orgány znamenalo značnou pracovní zátěž k zajištění rovného zacházení s příjemci.

V případě víceletých operací je výjimečně možné uzavřít po provedení první části operace účetnictví a související činnosti

v rámci operace a poté pro zbývající část/období operace zavést možnost financování paušální sazbou, standardní stupnice jednotkových nákladů nebo jednorázové částky. V těchto případech musí být období, za které se vykazují skutečné náklady, jednoznačně odděleno od období, za které se náklady vykazují na základě zjednodušeného vykazování nákladů, aby se zamezilo dvojímu vykazování nákladů projektu.

5.2. Přiměřená, spravedlivá a ověřitelná metoda výpočtu⁽²¹⁾

5.2.1. Obecné zásady

5.2.1.1. Metoda výpočtu musí být přiměřená:

Výpočet musí být přiměřený, tj. reálný, nikoli však neúměrně vysoký nebo extrémní.

Pokud se v minulosti určitá standardní stupnice jednotkových nákladů pohybovala v rozmezí 1–2 EUR, Komise neočekává, že se setká se stupnicí ve výši 7 EUR. Z tohoto hlediska je nanejvýš důležitá metoda použitá k určení jednotkových nákladů, paušální sazby nebo jednorázové částky. Řídicí orgán musí být schopen svoji volbu vysvětlit a odůvodnit. „Ideální“ přiměřená metoda výpočtu by měla sazby přizpůsobit zvláštním podmínkám nebo potřebám. Realizace projektu může být například ve vzdáleném regionu nákladnější než v centrálním regionu z důvodu vyšších nákladů na dopravu; tento prvek je třeba vzít v potaz při rozhodování o jednorázové částce nebo sazbě vyplácené u podobných projektů ve dvou regionech.

Zjednodušené vykazování nákladů by nemělo být v žádném případě zneužíváno (např. paušální sazba vypočítaná podle čl. 67 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních by neměla systematicky vést k navýšení nákladů na operace a operace by se neměly dělit, aby bylo možné systematické používání jednorázových částek).

Cílem auditní činnosti bude přezkoumat základ, který byl použit ke stanovení sazeb, a zjistit, zda jsou sazby stanovené s konečnou platností skutečně v souladu s tímto základem.

⁽²⁰⁾ Čl. 67 odst. 6 nařízení o společných ustanoveních.

⁽²¹⁾ Čl. 67 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních.

5.2.1.2. Metoda výpočtu musí být spravedlivá:

Hlavní myšlenka, na níž je pojem „spravedlivý“ založen, spočívá v tom, že nejsou upřednostřováni žádní příjemci ani operace. Výpočet standardní stupnice jednotkových nákladů, jednorázové částky nebo paušální sazby musí zajistit rovné zacházení se všemi příjemci a/nebo operacemi.

Příkladem mohou být rozdíly v sazbách nebo částkách, které nejsou odůvodněné objektivními rysy příjemců nebo operací či výslovnými cíli politiky.

Řídící orgány a auditoři z auditního orgánu a Komise neuznají metody výpočtu, které bezdůvodně upřednostňují určité skupiny příjemců nebo druhy operací.

5.2.1.3. Metoda výpočtu musí být ověřitelná:

Stanovení paušálních sazeb, standardních stupnic jednotkových nákladů nebo jednorázových částek by mělo vycházet z podkladů, které lze ověřit⁽²²⁾. Řídící orgán musí být schopen prokázat, z čeho při stanovení zjednodušených nákladů vycházel. Klíčovou otázkou je zajištění dodržení zásady řádného finančního řízení.

Subjekt, který stanoví metodu zjednodušeného vykazování nákladů, by měl zdokumentovat minimálně toto:

- popis metody výpočtu, včetně hlavních kroků při výpočtu,
- zdroje údajů, které byly použity při analýze a výpočtech, včetně posouzení významu údajů pro plánované operace a posouzení kvality údajů,
- samotný výpočet ke stanovení hodnoty zjednodušených nákladů.

V případě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody podle čl. 67 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních nelze zjednodušené vykazování nákladů stanovit „*ex nihilo*“.

5.2.2. Metodiky v praxi

Nařízení o společných ustanoveních obsahuje několik možností, které budou splňovat přiměřená, spravedlivá a ověřitelná kritéria:

5.2.2.1. Použití „statistických“ údajů nebo jiných objektivních informací

Statistické údaje nebo jiné objektivní informace mohou mít například podobu šetření, výzev k předkládání návrhů, srovnání s podobnými druhy operací... To obvykle povede ke standardním systémům, které jsou použitelné na mnoho operací/příjemců. Podle zkušeností Komise platí, že i když lze k předběžnému stanovení jednorázových částek, standardních stupnic jednotkových nákladů nebo financování paušální sazbou použít mnoho metod, nejběžnější z nich je statistická analýza minulých údajů. Jedním ze zdrojů údajů mohou být osvědčené výdaje v minulosti. Nejsou-li použité údaje osvědčeny, měl by je řídicí orgán ověřit.

Alternativně lze zavést rovněž výzvy k předkládání návrhů: členský stát předem zveřejní, na jakém základě bude vypočítávat jednorázovou částku grantů s tím, že tento výpočet je opět *přiměřený, spravedlivý a ověřitelný*. To znamená, že by žadatelé měli znát kritéria, na nichž bude grant založen, a tato kritéria by měla být standardem a v případě stejných druhů projektů by se měla vztahovat na všechny žadatele.

Například u výzvy k předkládání návrhů by měl být řídicí orgán schopen odpovědět na tyto otázky: „Je výzva k předkládání návrhů z hlediska potřebných údajů úplná? Jsou náležitě upřesněny a vysvětleny prvky potřebné k předběžnému stanovení jednorázové částky? Prověřil například řídicí orgán, zda jsou náklady uvedené v předloženém podrobném návrhu rozpočtu přiměřené a přijatelné s ohledem na stanovení jednorázové částky v dokumentu, který stanoví podmínky podpory?“

Jiným řešením může být situace, kdy členský stát stanoví jednorázovou částku pro konkrétní činnost a zveřejní výzvy k předkládání návrhů na základě této částky, přičemž bude financovat nejlepší návrhy.

⁽²²⁾ Nezáleží na tom, kdy byla metodika podle čl. 67 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních stanovena, pokud se používá, musí být možné ji ověřit.

5.2.2.2. Použití údajů jednotlivých příjemců⁽²³⁾

Niže uvedené metodiky se budou vztahovat na příjemce. Vzhledem k požadavkům spojeným s použitím údajů jednotlivých příjemců tyto metodiky znamenají zjednodušení pro příjemce, kteří budou v programovém období provádět mnoho projektů.

a) Ověřené údaje jednotlivých příjemců z minulých let:

To povede k systému *ad hoc*, který je specifický pro daného příjemce. V případě potřeby by se tyto údaje měly vztahovat pouze na nákladové středisko nebo oddělení příjemce, které se na operaci podílí.

Tato metoda je založena na shromáždění minulých účetních údajů od příjemce, pokud jde o skutečné výdaje vynaložené na jednotlivé kategorie způsobilých nákladů, na něž se vztahuje zjednodušené vykazování nákladů. To vyžaduje existenci přijatelného analytického účetního systému na úrovni příjemce. Rovněž to vyžaduje, aby byly z výpočtu na podporu zjednodušeného vykazování nákladů vyfiltrovány případné nezpůsobilé výdaje.

Pokud se řídicí orgán rozhodne použít tuto metodu, měl by popsat:

- zahrnuté kategorie nákladů,
- použitou metodu výpočtu,
- délku získané časové řady: je třeba získat účetní údaje **nejméně za poslední tři roky**, aby bylo možno určit případné mimořádné okolnosti, které mohly ovlivnit skutečné náklady v určitém roce, a rovněž tendence s ohledem na výši nákladů. Tříleté referenční období se používá v zájmu zohlednění ročních výkyvů,
- referenční částku, která se použije, například průměrné náklady za referenční období nebo náklady zaznamenané v minulých letech,
- případné úpravy, které jsou zapotřebí k aktualizaci referenční částky.

b) Použití obvyklých postupů účtování nákladů jednotlivých příjemců:

Obvyklými účetními postupy jsou postupy, které příjemce používá k účtování všech svých každodenních činností a financí (které nesouvisejí s podporou EU). Tyto metody by měly být v souladu s vnitrostátními účetními pravidly a standardy. Délka používání není rozhodující. Účetní metoda není „obvyklá“, pokud byla upravena pro určitou operaci nebo podporu EU.

Je důležité rozlišovat mezi skutečnými náklady a náklady stanovenými podle obvyklých postupů účtování nákladů jednotlivých příjemců.

„Náklady, které příjemci skutečně vznikly“ jsou náklady, které jsou vypočítány co nejpřesněji, což obvykle znamená pro fyzickou osobu za dobu trvání operace. V praxi se u hodinových nákladů na zaměstnance jako jmenovatel obvykle uznává použití běžného počtu hodin (viz např. 1 720 hodin v oddíle 3.2, s. 19), čitatelem pro účely výpočtu „skutečných nákladů“ jsou však celkové způsobilé náklady na zaměstnance pro každou konkrétní osobu přidělenou na danou akci.

Hodinové náklady založené na postupech příjemce pro účtování nákladů mohou být vypočítány pomocí průměrných nákladů na odměny větší skupiny zaměstnanců. Obvykle se jedná o platovou třídu nebo podobné měřítko, které odpovídá zhruba úrovni platů, může to však být i nákladové středisko nebo oddělení (podílející se na operaci), kde se úroveň platů může v rámci skupiny zaměstnanců značně lišit.

To znamená, že částky nákladů získané použitím postupů účtování nákladů se obvykle odchyľují od skutečných nákladů. U dané operace a v případě – krátkého – období (použité údaje se týkají jednoho roku) jsou rovněž specifické pro jednotlivé příjemce (nebo oddělení).

Aby bylo zajištěno rovněž zacházení a to, že grant nepokrývá nezpůsobilé výdaje, musí dokument, který stanoví podmínky podpory a který příjemcům umožňuje používat jejich postupy účtování nákladů, určit minimální podmínky. Tyto minimální podmínky mají zajistit, aby postupy účtování nákladů vedly teoreticky i prakticky k přiměřenému a spravedlivému systému. To vyžaduje existenci přijatelného analytického účetního systému na úrovni příjemce. Rovněž to vyžaduje, aby byly z výpočtu vyfiltrovány případné nezpůsobilé výdaje.

c) Společné požadavky na používání údajů jednotlivých příjemců

V závislosti na jistotě, kterou řídicí orgán získal z interního systému řízení a kontroly na úrovni příjemce, může být nezbytné, aby údaje jednotlivého příjemce osvědčil externí auditor nebo v případě veřejných subjektů příslušný a nezávislý účetní, aby zajistil spolehlivost referenčních údajů použitých řídicím orgánem. Osvědčení minulých údajů se může uskutečnit v rámci povinných auditů nebo smluvních auditů. Osvědčení provedené tímto způsobem vyžaduje důkladné znalosti externího auditora nebo nezávislého účetního ohledně nařízení o ESI fondech, pokud jde například o auditní stopu, způsobilost příslušných nákladů a použitelné právní předpisy.

⁽²³⁾ Metodami, jimiž se zabývá tento oddíl, jsou metody stanovené v čl. 67 odst. 5 písm. a) bodech i) a iii) nařízení o společných ustanoveních. Ustanovení čl. 14 odst. 3 nařízení o ESF do těchto požadavků nespádají.

Jestliže se riziko chyb nebo nesrovnalostí v použitých účetních údajích z minulých let jeví jako nízké, může být metoda výpočtu založena na údajích, které nebyly předem ověřeny. Řídící orgán musí být schopen objektivně prokázat, že riziko je skutečně nízké, a to, proč se domnívá, že účetní systém příjemce je spolehlivý, úplný a přesný. Řídící orgán musí každopádně údaje jednotlivého příjemce posoudit a potvrdit v každém jednotlivém případě nejpozději v době vyhotovení dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro příjemce.

Výše popsané metody založené na údajích jednotlivých příjemců vyžadují pečlivé uvážení, než je řídící orgány zavedou. Vývoj těchto systémů *ad hoc* může být obtížný, řídicím orgánům se proto doporučuje, aby tento systém použily pouze v případech, kdy jeden příjemce, například ministerstvo školství, univerzita nebo veřejné služby zaměstnanosti, provádí významné části programu (programů).

5.3. Používání standardních stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb z jiných oblastí

5.3.1. Z jiných politik Unie

5.3.1.1. Ustanovení čl. 67 odst. 5 písm. b) nařízení o společných ustanoveních

Hlavním cílem této metody je harmonizovat pravidla mezi jednotlivými politikami Unie. Záměrem je objasnit, že pokud již Komise v rámci určité politiky EU vypracovala pro určitou kategorii příjemců nebo druh operací zjednodušené vykazování nákladů, nemusí členský stát / Komise v rámci politik v oblasti ESI fondů vynakládat toto úsilí opakovaně a dotýcnou metodu a její výsledky lze použít opětovně.

Pro podobné operace a příjemce lze uplatnit všechny použitelné metody EU. Metody, které se používaly v období 2007–2013, ale byly po roce 2013 zrušeny, použít nelze. Je-li metoda během programového období pozměněna, měla by se stejná

změna uplatnit na projekty v rámci ESI fondů, které byly vybrány po provedení dotýcné změny.

Při opětovném použití existující metody EU by měl řídící orgán zajistit a zdokumentovat:

- že metoda je opětovně použita jako celek (např. definice přímých/nepřímých nákladů, způsobilých výdajů, rozsahu), a nikoli pouze její výsledek (sazba X %),
- že metodu je nutno uplatnit u podobných druhů operací a příjemců,
- odkaz na metodu použitou v jiných politikách EU.

5.3.1.2. Ustanovení čl. 68 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních

Články 20 a 21 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 ze dne 3. března 2014⁽²⁴⁾ stanoví použitelné paušální sazby pro metody nepřímých nákladů používané v jiných politikách Unie a oblast jejich použití v nařízení o společných ustanoveních:

- Pro program Horizont 2020: nařízení v přenesené pravomoci stanoví podmínky, za nichž lze na operace v rámci ESI fondů, které odpovídají možnostem, jež nabízí program Horizont 2020⁽²⁵⁾, použít 25 % paušální sazbu pro nepřímé náklady. Při uplatňování paušální sazby stanovené v tomto nařízení je nutno použít všechny příslušné prvky metodiky. Přímé náklady na subdodávky a náklady na zdroje poskytnuté třetími stranami, které se nepoužívají v sídle příjemce, jakož i finanční podpora třetích stran musí být z nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek, vyloučeny (vyloučení z nákladů prvního typu).
- V případě programu LIFE: nařízení v přenesené pravomoci stanoví podmínky, za nichž mohou projekty podobné LIFE využít paušální sazbu ve výši 7 % přímých nákladů, jak je stanoveno v čl. 124 odst. 4 finančního nařízení.

V obou případech je nutno v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, odkázat na nařízení v přenesené pravomoci a příslušný článek.

⁽²⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 ze dne 3. března 2014, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 1303/2013 (Úř. věst. L 138, 13.5.2014, s. 5).

⁽²⁵⁾ Čl. 29 odst. 1 nařízení (EU) č. 1290/2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“.

5.3.2. Z režimů členských států pro granty⁽²⁶⁾

Zásada je naprosto stejná jako v případě možností použitých v politikách Unie (viz oddíl 5.3.1, s. 26). Místo zkopírování metod používaných v politikách Unie se však jedná o kopii vnitrostátní metody: sazby, avšak rovněž jednotkové náklady nebo jednorázové částky používané ve vnitrostátních režimech podpory (jako jsou stipendia, denní příspěvky) lze použít bez dalších výpočtů. Předmětem auditů není použitá vnitrostátní metodika, nýbrž pouze její uplatnění.

U podobných operací a příjemců podpořených z ESI fondů by mělo být možné uplatnit veškeré použitelné vnitrostátní metody, a to **pod podmínkou, že se tyto metody používají rovněž u operací, které jsou podporovány výhradně z vnitrostátních fondů, mimo jakoukoli podporu EU nebo vnější podporu**. Jinými slovy, metody použité pouze pro účely programu v rámci ESI fondů se nepovažují za vnitrostátní. Metody používané u vnitrostátních operací a u operací podpořených programem jsou přijatelné.

Vnitrostátní metody, které byly zrušeny, nejsou použitelné. Je-li metoda pozměněna/zrušena během programového období, měla by se stejná změna vztahovat i na projekty v rámci ESI fondů, avšak pouze na ty projekty, které byly vybrány po změně/zrušení metody.

Použit lze rovněž regionální nebo jiné místní metody výpočtu, musí se však vztahovat na zeměpisnou oblast, v níž se používají.

Pokud se opětovně používá existující vnitrostátní metoda, měl by řídicí orgán zajistit a zdokumentovat stejné informace, jaké se vyžadují u opětovného použití metody EU:

- metoda je opětovně použita jako celek (například způsobilé výdaje, rozsah), a nikoli pouze její výsledek (jednorázová částka v EUR X),
- vztahuje se na stejnou zeměpisnou oblast nebo na menší oblast (je-li metodika uplatňována pouze v jednom regionu, může ji použít znovu dotýčný region, nikoli však jiný region daného členského státu, pokud není použitelná vnitrostátní metodika);
- metoda se musí uplatňovat na podobné druhy operací a příjemců,
- odůvodnění, že se tato metoda používá u operací podporovaných výhradně z vnitrostátních fondů.

5.3.3. Jak se posuzuje, zda jsou jednotlivé druhy operací a příjemců podobné?

Ustanovení čl. 67 odst. 5 písm. b) a c) nařízení o společných ustanoveních členskému státu umožňují použít opětovně existující metody výpočtu a odpovídající jednotkové náklady, jednorázové částky a paušální sazby použitelné na podobné druhy operací a příjemců. Obecnou zásadou je, že je nutno vzít v úvahu všechny prvky metody, které mohou mít dopad na jednotkové náklady / jednorázovou částku / paušální sazbu. V případě způsobilosti operace a jejího příjemce podle jiného režimu lze použít existující metodu výpočtu a odpovídající jednotkové náklady / paušální sazby / jednorázové částky tohoto jiného režimu. Jinak je nutné posouzení v každém jednotlivém případě.

⁽²⁶⁾ Čl. 67 odst. 5 písm. c) nařízení o společných ustanoveních.

Příklad (EFRR/ESF)

V oblasti výzkumu podporuje režim využívající paušální sazby vytváření sítí univerzit pod podmínkou, že se operace týká univerzit nejméně ze tří členských států, které v posledních třech letech vydaly nejméně deset publikací. Kritérium týkající se počtu publikací nemá na paušální sazbu žádný dopad, ostatní kritéria však ano: výzkum, vytváření sítí, univerzity nejméně ze tří členských států. U operací splňujících tato kritéria lze použít stejnou metodu.

5.4. Používání sazeb stanovených v nařízení o společných ustanoveních nebo pravidlech pro jednotlivé fondy⁽²⁷⁾

Nařízení o společných ustanoveních a nařízení pro jednotlivé fondy stanoví řadu sazeb, které mají členským státem poskytnout několik „standardních“ systémů. Cílem je zajistit maximální právní jistotu a snížit počáteční pracovní zátěž nebo potřebu dostupných údajů při zavedení systému, jelikož se nevyžaduje provedení výpočtu k určení použitelných sazeb. Tyto metody však nejsou dostatečně pružné a nejsou vhodné pro všechny druhy operací.

Sazba stanovená v čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních se vztahuje na pět ESI fondů: u operací, u nichž vznikají nepřímé náklady, lze nepřímé náklady vypočítat jako 15 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance. Tato sazba představuje maximální sazbu. Členské státy mohou použít tuto sazbu nebo nižší sazby, aniž by musely provést zvláštní výpočet. Pokud se však řídicí orgán rozhodne nepoužívat na všechny příjemce stejnou sazbu, měl by být schopen prokázat, že je dodržena zásada rovného zacházení. Totéž platí

pro čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF a článek 19 nařízení o Evropské územní spolupráci (viz rovněž oddíl 2.2.3, s. 17).

5.5. Úprava paušální sazby pro nepřímé náklady, jednorázových částek a standardních stupnic jednotkových nákladů

Článek 67 nařízení o společných ustanoveních neobsahuje žádné ustanovení o úpravě zjednodušených nákladů. Úprava proto není povinná. Řídicí orgán může ovšem považovat za nezbytné upravit zjednodušené náklady při zveřejnění nové výzvy k předkládání návrhů, nebo tak může činit pravidelně, aby zohlednil indexaci nebo ekonomické změny, například u nákladů na energii, úrovně mezd atd. Komise navrhuje zahrnout do metodiky určité automatické úpravy (například na základě inflace nebo vývoje mezd).

Upravené sazby by se měly týkat pouze projektů prováděných v budoucnu a nelze je uplatnit zpětně.

Pro každou provedenou revizi musí být u řídicího orgánu k dispozici náležitý doklad, který upravené sazby nebo částky odůvodňuje.

⁽²⁷⁾ Čl. 67 odst. 5 písm. d) nařízení o společných ustanoveních.

5.6. Zvláštní metody určení částek v souladu s pravidly pro jednotlivé fondy

V čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních jsou vymezeny čtyři způsoby určení zjednodušených nákladů a je v něm rovněž uvedeno, že nařízení pro jednotlivé fondy mohou stanovit další metody.

V případě ESF

V čl. 14 odst. 3 nařízení o ESF je pro ESF doplněna zvláštní možnost, která v případě podpory z veřejných zdrojů na granty a vratnou pomoc nepřesahující 100 000 EUR zahrnuje výpočet s odkazem na návrh rozpočtu. Tuto částku je nutno považovat za maximální výši podpory z veřejných zdrojů pro příjemce, jak je uvedeno v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro příjemce (viz oddíl 7.2.2, s. 42). To nezahrnuje příspěvek z veřejných zdrojů poskytnutý příjemcem ani dávky nebo platy vyplacené třetí stranou ve prospěch účastníků operace.

Tato velmi pružná možnost má usnadnit uplatňování povinného používání zjednodušeného vykazování nákladů u malých operací ESF. Tato metoda umožňuje vypočítat některé zjednodušené náklady i tehdy, pokud nebyl vytvořen žádný obecný systém nebo pokud je operace velmi specifická. Návrh rozpočtu se použije k výpočtu konkrétních zjednodušených nákladů souvisejících s touto operací nebo projektem. Tento rozpočet řídicí orgán archivuje jako doklad za účelem odůvodnění použitých zjednodušených nákladů. Finanční řízení a řízení ověřování operace/projektu bude založeno pouze na zjednodušeném vykazování nákladů, nikoli na samotném rozpočtu.

Rozpočet je třeba posoudit na stejném základě, na jakém se posuzuje v případě použití skutečných nákladů. V této souvislosti se důrazně doporučuje, aby řídicí orgány stanovily přinejmenším u nejdůležitějších nákladů v rozpočtu parametry nebo maximální výše nákladů, které se použijí při srovnávání na základě těchto parametrů. Neexistence těchto parametrů nebo maximální výše nákladů by řídicímu orgánu ztížila zajištění rovného zacházení a dodržení řádného finančního řízení. Ačkoli se to při posuzování rozpočtu doporučuje, nebude nutné, aby řídicí orgán porovnal podrobný návrh rozpočtu, který předložil potenciální příjemce, se srovnatelnými operacemi.

Návrh rozpočtu a doklady prokazující, že řídicí orgán rozpočet posoudil, by měl řídicí orgán archivovat spolu s dokumenty týkajícími se podpořeného projektu. Návrh rozpočtu není součástí dokumentu, který byl vyhotoven mezi řídicím orgánem a příjemcem a který stanoví použitelná pravidla.

Při poskytnutí několika podpor témuž příjemci se doporučuje porovnat podrobný návrh rozpočtu s dříve podpořenými operacemi.

Příklad použití návrhu rozpočtu (pro ESF)

Příjemce zamýšlí uspořádat seminář pro 50 účastníků za účelem představení nových nástrojů provádění.

Zaměstnanci stráví určitou dobu plánováním a organizováním akce, jsou pronajaty prostory, někteří přednášející přijedou ze zahraničí a záznam z akce musí být zveřejněn. Existují rovněž nepřímé náklady související se zaměstnanci (náklady na účetnictví, ředitel atd.) a náklady na elektřinu, telefon, IT podporu atd.

Návrh rozpočtu je následující⁽²⁸⁾:

Celkové přímé náklady

Celkové přímé náklady	45 000
Přímé náklady na zaměstnance	30 000
Náklady na prostory	4 000
Cestovní výdaje	5 000
Strava	1 000
Informování/publicita	5 000

Celkové nepřímé náklady	7 000
Nepřímé náklady na zaměstnance	4 000
Elektřina, telefon	3 000

Tento návrh rozpočtu je projednán a schválen řídicím orgánem a příjemcem. Výpočet v rámci zjednodušeného vykazování nákladů bude založen na těchto údajích.

Řídicí orgán se může rozhodnout, že grant vypočítá na základě jednotkových nákladů podle počtu účastníků semináře: jednotkové náklady = 52 000 EUR / 50 = 1 040 EUR/účastník.

Dokument, který byl vyhotoven mezi řídicím orgánem a příjemcem a který stanoví použitelná pravidla, musí upřesňovat definici standardních stupnic jednotkových nákladů (kdo je účastníkem), maximální (minimální) počet účastníků, způsob jeho doložení a jednotkové náklady (1 040 EUR).

V dokumentu, který stanoví podmínky podpory, je třeba uvést rovněž odkaz na čl. 14 odst. 3 nařízení o ESF.

⁽²⁸⁾ **Upozornění:** Tento návrh rozpočtu představuje pouze příklad. Neměl by se považovat za dostatečně podrobný návrh rozpočtu.

6. DŮSLEDKY PRO SYSTÉM ŘÍZENÍ A KONTROLY

6.1. Potřeba společného přístupu k auditu a kontrole

Z hlediska auditu a kontroly znamenají ustanovení o zjednodušeném vykazování nákladů upuštění od zásady skutečných nákladů. Financování paušální sazbou nebo standardní stupnice jednotkových nákladů a jednorázové částky zahrnují předběžné odhady nákladů například na základě průměrů a šetření minulých údajů nebo tržních cen. S těmito pevně stanovenými sazbami je nerozlučně spjata to, že z podstaty věci poskytují za náklady vzniklé při podpořené operaci nadměrnou nebo nedostatečnou náhradu. Osoby pověřené řídicími kontrolami a auditory se musí zaměřit spíše na výstupy než na vstupy a náklady projektů.

Tyto pokyny mají zajistit, aby byl u těchto nových zjednodušených nákladů přístup Komise k auditu a kontrole co nejtransparentnější s cílem poskytnut členským státům, konkrétně řídicím orgánům, certifikačním orgánům, auditním orgánům, zprostředkujícím subjektům a příjemcům, ujištění, že mohou tyto koncepce použít bez váhání a nejistoty.

Stejně důležité je i to, aby vnitrostátní orgány a Komise uplatňovaly společný přístup k auditu a kontrole financování paušální sazbou, standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek v zájmu zajištění jednotného zacházení při vyvozování závěrů ohledně zákonnosti a správnosti vykazovaných výdajů. Z tohoto důvodu se orgány členských států vybízejí, aby při ověřování a auditu zjednodušeného vykazování nákladů používaly stejný přístup.

6.2. Obecný přístup ke kontrole a auditu zjednodušeného vykazování nákladů

Pokud se používá zjednodušené vykazování nákladů, nebudou osoby pověřené řízením ověřování a auditu za účelem zjištění zákonnosti a správnosti výdajů ověřovat skutečné výdaje, které byly podkladem pro kategorie výdajů vypočítaných pomocí paušální sazby, standardních stupnic jednotkových nákladů nebo jednorázových částek. Komise a vnitrostátní orgány ověří výpočet nákladů na operace a provedou auditu zákonnosti a správnosti. Tyto auditu však budou provedeny odlišným způsobem, a to na základě metody výpočtu použité ke stanovení zjednodušených nákladů, nikoli na základě finančních dokladů u jednotlivých projektů.

Pokud členský stát zavedl metodiku stanovenou v souladu s ustanoveními článků 67 a 68 nařízení o společných ustanoveních s přihlednutím k doporučením a osvědčeným postupům uvedeným v těchto pokynech a pokud neexistují žádné náznaky podvodu či zneužití⁽²⁹⁾, nebude Komise použitý systém zpochybňovat.

Metodika auditu a kontroly, která se uplatní v případě použití financování paušální sazbou, standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek, zahrnuje tato ověření:

1. ověření metody výpočtu ke stanovení financování paušální sazbou (viz kapitola 2: s. 15), standardních stupnic jednotkových nákladů (viz kapitola 3: s. 18) nebo jednorázových částek (viz kapitola 4: s. 21), jež by měly být určeny předem jedním či několika způsoby stanovenými v čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních (viz kapitola 5: s. 23). Toto ověření by se mělo uskutečnit na úrovni řídicího orgánu a/nebo na úrovni příjemců (u systémů založených na vlastních údajích příjemců v souladu s čl. 67 odst. 5 písm. a) body ii) a iii)). Ověření se mohou lišit podle zvolené metody a v případě použití čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních, čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF a článku 19 nařízení o Evropské územní spolupráci budou omezena na definici kategorií nákladů. Předběžná kontrola a audit metod výpočtu na základě údajů příjemce (údaje z minulých let, obvyklé postupy účtování nákladů) představují určitá specifika (viz oddíl 5.2.2.2 písm. c), s. 25);
2. v případě jednotkových nákladů a jednorázových částek ověření správného použití stanovené metody přezkoumáním výstupů/výsledků projektu;
3. v případě financování paušální sazbou ověření (na základě zásady „skutečných nákladů“) kategorií způsobilých nákladů, na něž se sazba vztahuje (nebo jejich výpočtu v případě využití jiných možností zjednodušeného vykazování nákladů k jejich výpočtu), a případně jiných kategorií způsobilých nákladů, které nejsou v systému financování paušální sazbou zohledněny.

Zjednodušené vykazování nákladů neosvobozuje od povinnosti dodržovat plně veškerá použitelná pravidla Unie a vnitrostátní pravidla týkající se například publicity, zadávání veřejných zakázek, rovných příležitostí, udržitelného životního prostředí, státních podpor atd. (viz oddíl 1.6.2, s. 12). V případě financování paušální sazbou se kategorie nákladů odůvodněných na základě skutečných nákladů za účelem výpočtu ostatních kategorií nákladů nepokládají za použití zjednodušeného vykazování nákladů.

⁽²⁹⁾ Tj. případy nebo postupy, které nejsou v souladu s uznávanými a řádnými postupy, jako jsou postupy popsány v tomto dokumentu.

Horizontální tematické audity dodržování použitelných pravidel mohou analyzovat rovněž postupy používané při zadávání veřejných zakázek v případě, je-li při posouzení rizik zjištěno konkrétní riziko nesrovnalostí⁽³⁰⁾, avšak pouze k ověření toho, zda byly dodrženy postupy zadávání veřejných zakázek, nikoli ke kontrole vyplacených částek. Je-li zjištěno porušení postupů zadávání veřejných zakázek, může být obtížné či dokonce nemožné vyčíslit přesný dopad na operativní úrovni; lze však použít paušální opravu a Komise může zahájit řízení o nesplnění povinnosti. Předpokládá se rovněž, že řídicí orgány přijmou opatření, zjistí-li takovéto porušení.

Při auditu metody výpočtu se Komise zaměří na ověření splnění jednotlivých podmínek a nepochybné důvody výběru určité metody. Řídicí orgán by měl uchovávat odpovídající záznamy o metodě výpočtu a měl by být schopen prokázat, na jakém základě bylo rozhodnuto o paušálních sazbách, standardních stupnicích jednotkových nákladů nebo jednorázových částkách. Na záznamy vedené za účelem zdokumentování metody výpočtu se vztahují požadavky stanovené v článku 140 nařízení o společných ustanoveních⁽³¹⁾ a článku 49 nařízení (EU) č. 1306/2013⁽³²⁾.

V případě kombinace možností by kromě kontrol požadovaných u jednotlivých typů výše popsaných „zjednodušených nákladů“ měly osoby odpovědné za řídicí kontroly a audity ověřit, zda použité metodiky zajišťují, aby nebyly části výdajů operace účtovány s použitím více než jedné možnosti, což by vedlo k dvojímu vykazování nákladů.

6.3. Důsledky z hlediska finančního řízení...

6.3.1. Obecná ustanovení

Při použití paušální sazby, jednotkových nákladů nebo jednorázové částky není nutno odůvodnit u jednotlivých kategorií výdajů, na něž se vztahuje zjednodušené vykazování nákladů, skutečné náklady, případně včetně odpisů a věcných

příspěvků. Věcné příspěvky definované v článku 69 nařízení o společných ustanoveních lze vzít při výpočtu hodnoty paušální sazby, standardní stupnice jednotkových nákladů nebo jednorázové částky v úvahu. Při použití zjednodušeného vykazování nákladů však není nutné ověřit existenci takovýchto věcných příspěvků, a tudíž dodržení ustanovení článku 69 nařízení o společných ustanoveních.

V případě použití jednotkových nákladů nebo jednorázových částek:

- musí být základ pro výpočet jednotkových nákladů nebo jednorázových částek použitých při operaci jednoznačný a musí odkazovat na jeden či několik způsobů uvedených v čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních;
- jelikož platby budou vypočítány na základě množství / uskutečnění operace, je nutné se ujistit, zda byly udávané činnosti nebo výstupy skutečně realizovány. Vykazovaná množství / doklad o dokončení operace by měly být příjemcem osvědčeny, odůvodněny a archivovány za účelem budoucích ověření a auditů. Ověřování ze strany zprostředkujících subjektů, řídicích orgánů nebo auditorů bude vyžadovat podklady dokládající množství vykázané příjemcem. To znamená, že se zaměření ověřování podle čl. 125 odst. 4 písm. a) nařízení o společných ustanoveních⁽³³⁾ a článku 58 nařízení (EU) č. 1306/2013⁽³⁴⁾ přesune, zejména u „nehmotných“ operací, z převážně finančního ověřování (odůvodňujících skutečné náklady, avšak poskytujících rovněž prvky, které prokazují uskutečnění operace) na technické a fyzické aspekty operací, přičemž je **zvláštní pozornost věnována kontrolám na místě během provádění**.
- Za této situace se náklady, **kteří byly vypočítány a proplaceny na základě jednotkových nákladů / jednorázové částky, považují za prokázané výdaje stejně jako skutečné náklady doložené fakturami**.

⁽³⁰⁾ Faktory vedoucími ke kontrole zadávání veřejných zakázek mohou být novinové články, oznamovatelé, Arachne...

⁽³¹⁾ Použitelné na ESF, EFRR, FS a ENRF.

⁽³²⁾ Použitelné na EZFRV.

⁽³³⁾ Použitelné na ESF, EFRR, FS a ENRF.

⁽³⁴⁾ Použitelné na EZFRV.

V případě ESF

Co se týká možnosti použít zjednodušené vykazování nákladů u dávek a platů vyplacených třetí stranou (čl. 13 odst. 5 nařízení o ESF), tyto platy nebo dávky jsou obvykle založeny na jednotkových nákladech, které jsou stanoveny ve vnitrostátních pravidlech, a zahrnují proto zjednodušené vykazování nákladů. Částky vyplacené třetí stranou budou proto představovat náklady vypočítané na základě zjednodušených nákladů v souladu s čl. 67 odst. 5 písm. c) nařízení o společných ustanoveních. Ustanovení čl. 13 odst. 5 nařízení o ESF proto třetí straně nebrání v použití zjednodušeného vykazování nákladů a jejich proplacení na tomto základě.

Pokud však nejsou dávky a platy vyplacené třetí stranou založeny na zjednodušeném vykazování nákladů, je možné stanovit zjednodušené náklady na základě přiměřených, spravedlivých a ověřitelných metod (čl. 67 odst. 5 písm. a) nařízení o společných ustanoveních). To znamená, že se v jednotlivém případě může stát, že zjednodušené náklady překročí částku hrazenou třetí stranou. V průměru však částka vyplacená na základě zjednodušeného vykazování nákladů nepřesáhne částku vynaloženou třetí stranou, což je v souladu s čl. 13 odst. 5 nařízení o ESF.

6.3.2. ...v případě systému financování paušální sazbou

Jednodušší odůvodnění vypočítaných kategorií nákladů vyžaduje **pečlivé ověřování ostatních kategorií nákladů v souladu s** dokumentem, který stanoví podmínky podpory. Toto ověřování má odůvodnit výši vypočítaných kategorií nákladů a představuje součást řídicích kontrol (čl. 125 odst. 4 písm. a) nařízení o společných ustanoveních⁽³⁵⁾ a článek 59 nařízení (EU) č. 1306/2013).

Případné snížení částky schválené na základě těchto ověření u kategorií způsobilých nákladů, na něž se vztahuje paušální sazba (tj. ve vztahu k odhadovanému rozpočtu nebo po finanční opravě), úměrně ovlivní částku schválenou pro kategorie vypočítané pomocí paušální sazby.

6.3.3. ...v případě certifikace výdajů

Zjednodušené vykazování nákladů mění koncepci výdajů „hrazených“ příjemci, které musí být ve výkazu výdajů osvědčeny. Členské státy však mají možnost provést ve prospěch příjemců mimo průběžných nebo konečných plateb i zálohové platby, definice toho, co se považuje za zálohovou platbu, se však bude lišit.

V případě paušální sazby u nepřímých výdajů se nepřímé náklady považují za „uhrazené“ v náležitém poměru k přímým

nákladům: pokud příjemce hradí 45 % přímých nákladů, lze za uhrazené náklady považovat 45 % nepřímých nákladů (ty však nesmí přesáhnout 25 % přímých nákladů). Pokud byla velká část „nepřímých nákladů“ předfinancována, aniž by byly vynaloženy příslušné přímé náklady, nebudou v době předložení výkazu souvisejících výdajů tyto náklady certifikovány Komisí, jelikož se budou považovat za zálohovou platbu pro příjemce.

Rovněž v případě standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek obvykle neexistují žádné „uhrazené výdaje“ v obvyklém smyslu. „Uhrazené výdaje“ budou vypočítány na základě vykázaného a osvědčeného množství, a nikoli plateb pro příjemce. I kdyby se tyto částky mohly shodovat, vypočítají se výdaje, které jsou certifikovány Komisí, na základě certifikovaného množství, nikoli na základě plateb pro příjemce.

Platby pro příjemce mohou být například prováděny měsíčně (každý měsíc 1/10 grantu v období 9 měsíců + konečná platba) bez odůvodnění množství s výjimkou konečné platby. Tento systém by se měl pokládat za přijatelný, měsíční platby se však považují za zálohy a nejsou certifikovány Komisí (vyjma v případě státních podpor podle podmínek v čl. 131 odst. 4 nařízení o společných ustanoveních⁽³⁶⁾ a článku 63 nařízení (EU) č. 1305/2013⁽³⁷⁾). Za účelem vykázání výdajů na operaci musí vnitrostátní orgány počkat na konečnou platbu, kdy je certifikováno a ověřeno množství.

⁽³⁵⁾ Použitelné na ESF, EFRR, FS a ENRF.

⁽³⁶⁾ Použitelné na ESF, EFRR, FS a ENRF.

⁽³⁷⁾ Použitelné na EZFRV.

6.4. Klíčové body pro řídicí orgán

6.4.1. ...v případě systému financování paušální sazbou

Řídicí orgány používající paušální sazby musí zvláštní pozornost věnovat těmto bodům:

6.4.1.1. Příslušné definice kategorií výdajů

Tyto definice musí být všem účastníkům systému jasné a nesmí se překrývat. Nemělo by docházet ani k překrývání mezi zjednodušenými náklady a skutečnými náklady. Komise poskytla širokou definici přímých/nepřímých nákladů a nákladů na zaměstnance, tyto definice však musí řídicí orgán provést ve vnitrostátním kontextu nebo v kontextu programu.

6.4.1.2. Využití stávajících zkušeností

Mnoho programů již k výpočtu nepřímých nákladů využívá paušální sazby. V případě ESF a EFRR byly některé tyto systémy útvary Komise posouzeny a schváleny v programovém období 2007–2013. Jestliže nové programy používají též systém a podporují stejné druhy operací ve stejné zeměpisné oblasti, budou útvary Komise považovat schválení *ex ante* udělené pro období 2007–2013 v dopise podepsaném příslušným generálním ředitelstvím za platné i pro období 2014–2020.

V některých případech byly výsledky přípravné práce ke stanovení paušální sazby u nepřímých nákladů vyšší než 20 % mezní hodnota pro období 2007–2013 a činily například 30 %. Je třeba mít na paměti, že útvary Komise schválily mimo jiné

maximální paušální sazbu ve výši 20 %: proto i v případě, že útvary Komise měly za to, že by výpočet členského státu měl vést k sazbě ve výši 22 % místo 30 %, mohly schválit pouze 20 %. Jestliže se proto členský stát rozhodne použít výpočet paušální sazby pro období 2007–2013 k zvýšení schválené paušální sazby u nepřímých nákladů, jelikož dospěl k výsledku ve výši 30 %, není schválení samotné sazby útvary Komise použitelné. Pokud se členský stát obdobně rozhodne upravit paušální sazbu u nepřímých nákladů s cílem zohlednit zvýšení u některých kategorií nákladů, odpovídá za úpravu metodiky členský stát.

6.4.2. ...v případě jednotkových nákladů

Jestliže se řídicí orgán rozhodne používat standardní stupnice jednotkových nákladů, musí zvláštní pozornost věnovat těmto bodům:

6.4.2.1. Vzájemný vztah mezi realizovaným množstvím a platbami

Pokud se vykázané množství sníží (v porovnání s původně stanoveným maximálním množstvím), sníží se i způsobilé náklady, a to „nezávisle“ na příslušných skutečných nákladech operace.

Systém řízení by však měl být schopen odlišit případy, kdy kvantitativní cíle (bez ohledu na to, zda jsou založeny na činnosti nebo výsledku) nejsou splněny kvůli vnějším faktorům mimo kontrolu příjemce, nikoli kvůli samotnému příjemci. Tyto „výjimky“ musí být samozřejmě **jednoznačně vymezeny předem** v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, nebo v aktu s rovnocenným právním účinkem a musí být zavedeny pro všechny podobné operace.

Příklad (ESF)

Jestliže se platba uskuteční podle vzorce „počet hodin x počet školených osob“, neměly by se náklady snížit z důvodu odůvodněné absence účastníků, například kvůli nemoci. Dokument, který stanoví podmínky podpory, by měl mimoto objasnit maximální počet povolených absencí, minimální počet hodin vzdělávání, které musí být odůvodněny, aby byla školená osoba i nadále způsobilá, druh vzdělávacího programu (povinná účast od začátku vzdělávání, nahrazení školených osob, které vzdělávání ukončily atd.).

6.4.2.2. Odůvodnění vykázaného množství

Je třeba zdůraznit, že u některých druhů standardních stupnic jednotkových nákladů může být odůvodnění obtížnější

než u jiných. Volba jednotkových nákladů, které se budou používat, bude mít proto pro řídicí orgán i pro příjemce významný dopad z hlediska zjednodušení, administrativní zátěže a rizika chyb.

Příklad (ESF)

Jsou-li za účelem výpočtu nákladů na určitý počet osob, které získají zaměstnání a setrvají v něm po stanovenou dobu, stanoveny jednotkové náklady, bude jediným vyžadovaným podpůrným důkazem odůvodnění způsobilosti osoby na základě předem stanovených kritérií způsobilosti, doklad o nástupu umístěné osoby do zaměstnání a o jejím zaměstnávání po dobu nejméně 6 měsíců. Tyto druhy stupnic jsou jednoznačně orientované na „výsledek“ a lze je snáze odůvodnit, zahrnují však pouze jeden aspekt operace.

6.4.2.3. Volba standardních stupnic jednotkových nákladů

Obecně by volba standardních stupnic jednotkových nákladů měla zohledňovat činnost (činnosti) určitého druhu financovaných operací. Není vhodné vypočítávat náklady na veškeré operace podle daného výsledku, pokud financovaná činnost s tímto výsledkem přímo nesouvisí, přičemž tento výsledek může být ovlivněn mnoha jinými vnějšími událostmi.

Obzvláště rizikový může být systém standardních stupnic jednotkových nákladů založený čistě na „výsledku“. Pokud část výsledku nezávisí na výstupech a kvalitě operace, hrozí, že operace a příjemci neoddrží dostatečné platby. To je obzvláště důležité v případě operací určených zranitelným skupinám: očekávané výsledky jsou obvykle nízké.

Řídicí orgány by měly být na druhé straně obezřetné, pokud jde o „kvalitu“ jejich ukazatelů. Jsou-li například náklady na vzdělávání pokryty výhradně standardními stupnicemi jednotkových nákladů, jež jsou vymezeny jako počet účastníků zapsaných do kurzu, neexistuje žádná pobídka týkající se kvality. Tento postup není v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Příjemce může odřezat k jednomu dni úhradu v plné výši, zatímco všechny školené osoby mohou vzhledem k nedostatečným přiděleným prostředkům druhý den kurzu zanechat. Ukazatel by se měl proto změnit nebo být stanoven tak, aby se platilo za účastníky, kteří se účastní kurzu po předem stanovenou (dostatečně dlouhou) dobu.

Systém poskytování grantů na základě těchto výsledků povede k tomu, že se příjemce musí rozhodnout mezi těmito možnostmi:

- a. odmítnout provedení operace s tímto systémem grantů;
- b. provést operaci, přičemž předem ví, že přijde o peníze, pokud se mu nepodaří nalézt další zdroje financování (riziko dvojího financování);

nebo

- c. „filtrvat“ účastníky (vybrat účastníky, kteří jsou nejspokojenější a dokážou dosáhnout uložených výsledků) nebo snížit standardy s ohledem na dosažení očekávaných výsledků.

Volba standardních stupnic jednotkových nákladů by měla příjemci umožnit pokrytí jeho fixních nákladů v porovnání s variabilními náklady spojenými se skutečnou účastí školených osob či jiných osob (pokud jde o kombinaci možností, viz oddíl 7.1, s. 40).

Na závěr je třeba uvést, že volba vhodných standardních stupnic jednotkových nákladů ze strany řídicích orgánů bude nanejvýš důležitá a měla by zohledňovat všechny možné výhody a nevýhody. **Ideální standardní stupnice jednotkových nákladů by měla mít tyto vlastnosti: jednoznačnou a přímou souvislost s operací, snadno odůvodnitelné množství, zajištění ekonomické rovnováhy u operace a příjemce, snížení rizika „filtrování“ účastníků.**

V případě standardních stupnic jednotkových nákladů se těžiště ověření podle čl. 125 odst. 4) písm. a) nařízení o společných ustanoveních⁽³⁸⁾ a článku 62 nařízení (EU) č. 1305/2013⁽³⁹⁾ přesune (zejména u nehmotných operací) z převážně finančních aspektů na technické a fyzické aspekty, přičemž je zvláštní pozornost věnována kontrolám na místě během provádění.

6.4.3. ...v případě jednorázové částky

Jestliže se řídicí orgán rozhodne používat jednorázové částky, bude zvláštní pozornost věnovat těmto bodům:

6.4.3.1. Vzájemný vztah mezi uskutečněnou operací a platbami

Hlavní rozdíl mezi jednorázovými částkami a systémem standardních stupnic jednotkových nákladů spočívá v tom, že **výpočet nákladů není úměrný množství**. V případě standardních stupnic jednotkových nákladů se po snížení množství úměrně sníží i náklady. U jednorázových částek tato „úměrnost“ mezi množstvím a platbami neplatí. Výpočet nákladů je založen na „**binárním**“ přístupu.

Tento přístup má významný důsledek: ačkoli to není povinné, měla by se v zájmu vyhnout se „příliš binárnímu“ přístupu předpokládat možnost existence několika fází odpovídajících různým nákladům.

U malých operací, u nichž lze stanovit množství, se orgány s největší pravděpodobností rozhodnou pro standardní stupnice jednotkových nákladů místo pro jednorázové částky.

6.4.3.2. Odůvodnění nákladů

Dokument, který stanoví podmínky podpory pro příjemce, by měl být vypracován velmi pečlivě s cílem stanovit základ pro výpočet nákladů a jejich snížení v případě nedosažení cílů. Tato otázka snížení nákladů má v případě jednorázových částek zásadní význam kvůli možným problémům, k nimž může vést binární přístup, pokud neexistují jiné možnosti než nevyplatit žádný grant, nebo vyplatit grant v plné výši.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat možnosti uplatnění platby jednorázové částky *v praxi*. Jelikož některé jednorázové

částky mohou být zcela nezávislé na množství, hrozí riziko příliši obecného nebo příliši kvalitativního slovního vyjádření činností/výstupů/výsledků, které mají být provedeny nebo jichž má být dosaženo za účelem platby, což může znemožnit provedení platby na transparentním nebo spravedlivém základě. S problémem týkajícím se slovního vyjádření činností/výstupů/výsledků přímo souvisí otázka podkladů, které jsou nezbytné pro jejich posouzení: tyto podklady by měly být rovněž upřesněny v dokumentu, který stanoví podmínky podpory. V případě nehmotných operací je tato záležitost nanejvýš důležitá, aby byly poskytnuty záruky, že operace byla skutečně zorganizována.

6.4.3.3. Volba činností/výstupů/výsledků

Volba činností/výstupů/výsledků, na něž se vztahuje jednorázová částka, sleduje stejné zásady jako standardní stupnice jednotkových nákladů:

- je třeba zohlednit druh financované operace a pokusit se zmírnit vnější faktory, jež by mohly ovlivnit její provádění,
- jednorázové částky založené čistě na „výsledku“ jsou mimořádně rizikové a neměly by zvyšovat riziko „příliš binárního“ přístupu.

Závěrem se uvádí, že volba vhodné jednorázové částky (částek) ze strany řídicích orgánů by měla přihlížet ke všem možným výhodám a nevýhodám, včetně otázky, zda použít jednorázové částky místo standardních stupnic jednotkových nákladů, skutečných nákladů nebo financování paušální sazbou. **Ideální jednorázová částka by měla mít tyto vlastnosti: jednoznačnou souvislost s operací, snadný a jednoznačný způsob odůvodnění činností/výstupů/výsledků, zajištění ekonomické rovnováhy u operace a příjemce (zejména zavedením několika úrovní plateb), snížení rizika „filtrování“ účastníků, jednoznačné rozlišování mezi granty / vratnou pomocí a zadáváním veřejných zakázek.**

Nanejvýš důležité je informovat příjemce v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, o přesných požadavcích na doložení konkrétních výstupů nebo výsledků, jichž má být dosaženo. Je-li například dosaženo pouze části výstupů nebo výsledků uvedených v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, nebude platba provedena.

⁽³⁸⁾ Použitelné na ESF, EFRR, FS a ENRF.

⁽³⁹⁾ Použitelné na EZFRV.

6.5. Postup při auditech a kontrolách

6.5.1. ...v případě systému financování paušální sazbou

Řídící kontroly ve fázi výběru operací a během jejich provádění budou zahrnovat metodu výpočtu – s cílem zajistit použití jedné z metod výpočtu stanovených v čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních (včetně metod, které jsou specifické pro jednotlivé fondy) – a správné uplatňování systému financování paušální sazbou, což bude zahrnovat kontrolu kategorií nákladů operace, na něž se vztahuje paušální sazba. Ověřování metody výpočtu se bude obvykle provádět na úrovni řídicího orgánu (v závislosti na použitých metodách) nebo na úrovni zprostředkujícího subjektu, zatímco kontrola uplatňování systému financování paušální sazbou se uskuteční na úrovni příjemců. Rovněž audity prováděné auditním orgánem a/nebo Komisí ověří tyto aspekty, pokud jsou zahrnuty v příslušných vzorcích.

Vnitrostátní systémy musí poskytnout jasnou a jednoznačnou definici kategorií nákladů nebo předem stanovený seznam všech kategorií způsobilých nákladů, na nichž je paušální sazba založena (a případně ostatních kategorií způsobilých nákladů: paušální sazba se na ně nevztahuje a nejsou vypočítány pomocí této sazby).

Osoby pověřené řídicími kontrolami ověří správnou klasifikaci nákladů a neexistenci dvojího vykazování nákladů, například jako přímých i nepřímých. Předmětem auditu a kontroly finančních dokladů jsou pouze položky výdajů, které nepředstavují

vypočítané kategorie nákladů (pokud nejsou vypočítány prostřednictvím jednorázové částky nebo jednotkových nákladů), jelikož příjemce není povinen vykazovat nebo dokládat kategorie nákladů, které byly vypočítány na základě paušální sazby. Rovněž audity prováděné auditním orgánem a/nebo Komisí ověří tyto aspekty, pokud jsou zahrnuty v příslušných vzorcích. Vnitrostátní orgány mohou vypočítané náklady vykazovat pouze společně s náklady, které byly použity k jejich výpočtu („základní náklady“).

K zjištěním, která by mohla být považována za nesrovnalosti, patří například:

- metodika použitá k výpočtu zjednodušených nákladů nedodržuje podmínky stanovené v právních předpisech,
- při stanovování sazeb nebyly dodrženy výsledky metody výpočtu,
- příjemce nedodržel stanovené sazby nebo vykázal nezpůsobilé náklady, které nejsou zahrnuty do kategorií způsobilých nákladů stanovených řídicím orgánem,
- dvojí vykazování téže nákladové položky: jako „základních“ nákladů (vypočítaných podle zásady skutečných nákladů, jednorázové částky nebo jednotkových nákladů) a jako „vypočítaných“ nákladů (zahrnutých v paušální sazbě),
- snížil-li se „základní náklady“ bez odpovídajícího snížení „vypočítaných“ způsobilých nákladů.

Pokud auditoři nebo kontroloři zjistí nesrovnalost v kategoriích způsobilých nákladů, na něž se vztahuje paušální sazba, mělo by se na vypočítané způsobilé náklady použít poměrné snížení, jelikož v opačném případě překročí paušální sazbu stanovenou systémem.

Příklad (EFRR): Obec obdrží grant na výstavbu silnice s maximálními způsobilými náklady ve výši 1 000 000 EUR.

Žádost o platbu pro projekt:

Projekt č. 1: stavební práce (zadání veřejné zakázky)	700 000 EUR
Projekt č. 2: ostatní náklady:	300 000 EUR
<i>Přímé náklady na zaměstnance (první typ)</i>	<i>50 000 EUR</i>
<i>Ostatní přímé náklady (třetí typ)</i>	<i>242 500 EUR</i>
<i>Nepřímé náklady (druhý typ)</i>	<i>Přímé náklady na zaměstnance x 15% = 7 500 EUR</i>
Vykázané náklady celkem	1 000 000 EUR

Řídící orgán ověří výdaje vykázané příjemcem. Ve vykázaných přímých nákladech na zaměstnance jsou zjištěny nezpůsobilé výdaje.

Schválená žádost o platbu:

Projekt č. 1: stavební práce (zadání veřejné zakázky)	700 000 EUR
Projekt č. 2: ostatní náklady:	<i>288 500 EUR</i>
<i>Přímé náklady na zaměstnance (první typ)</i>	<i>40 000 EUR</i>
<i>Ostatní přímé náklady (třetí typ)</i>	<i>242 500 EUR</i>
<i>Nepřímé náklady (druhý typ)</i>	<i>Přímé náklady na zaměstnance x 15% = 6 000 EUR</i>
Celkové způsobilé náklady	988 500 EUR

6.5.2. ...v případě standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek

Audity a kontroly budou zahrnovat metodu výpočtu ke stanovení standardních stupnic jednotkových nákladů nebo jednorázových částek a správné uplatnění metody v jednotlivých projektech. Ověření metody výpočtu se obvykle provádí na úrovni řídicího orgánu / zprostředkujícího subjektu, zatímco správné uplatnění jednotkových nákladů / jednorázové částky se kontroluje na úrovni příjemců.

Pokud výsledky kontroly ukazují na chybu ve výpočtu, oprava se provede pouze úměrně dané chybě. V případě, že výstupy/ výsledky vedoucí k platbě nejsou odůvodněny, použije se oprava proplacené jednorázové částky / standardní stupnice jednotkových nákladů a vykázaných nákladů v plné výši.

Hlavním cílem kontrol a auditů je ověření toho, zda jsou splněny stanovené podmínky z hlediska výstupů nebo výsledků za účelem úhrady nákladů. Auditor nebo kontrolor ověří, zda se vykazovaná částka rovná standardní sazbě za jednotku

produktu nebo služby vynásobené skutečnými dodanými jednotkami nebo zda byl dokončen projekt (jeho fáze) podpořený prostřednictvím jednorázové částky. Jestliže jsou ve výzvě k předkládání návrhů nebo v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, uvedeny další podmínky, auditoři ověří také splnění těchto podmínek. Auditoři a kontroloři by neměli uznat jednotkové náklady nebo jednorázové částky, které byly vyplaceny a vykázány Komisi předem, bez předchozího provedení odpovídající části projektu.

Sazby podle standardních stupnic jednotkových nákladů nebo jednorázové částky mohou zahrnovat složku pro nepřímé náklady.

K zjištěním, která by mohla být považována za nesrovnalosti, patří například:

- nezohlednění výsledků získaných při uplatnění metody výpočtu stanovené pro úhradu nákladů,
- neexistence podkladů k odůvodnění výstupů, nebo pouze částečně zdůvodněné výstupy, které jsou však uhrazeny v plné výši.

6.5.3. Příklady

Příklad (ESF)

Na každou školenou osobu, která dokončí vzdělávání, jsou vyplaceny jednotkové náklady ve výši 5 000 EUR.

Vzdělávání je zahájeno v lednu, skončí v červnu a předpokládá se, že se ho zúčastní 20 osob. Způsobilé náklady činí $20 \times 5\,000 \text{ EUR} = 100\,000 \text{ EUR}$. Každý měsíc zašle poskytovatel vzdělávání fakturu, která odpovídá 10 % grantu: 10 000 EUR na konci ledna, 10 000 EUR na konci února atd.

Jelikož však do konce června žádná školená osoba nedokončila vzdělávání, považují se všechny tyto platby za zálohy a nemohou být vykázány Komisi. Až poté, co je prokázáno, že určité osoby dokončily vzdělávání, může být částka certifikována Komisí: pokud například vzdělávání dokončilo 15 osob, pak lze Komisi certifikovat částku ve výši $15 \times 5\,000 \text{ EUR} = 75\,000 \text{ EUR}$.

Příklad (ESF)

Namísto použití jednotkových nákladů ve výši 7 EUR na hodinu vzdělávání a školenou osobu jako v příkladě založeném na výstupu ESF v oddíle 3.1, s. 18, je možné tyto jednotkové náklady na výstup spojit s jednotkovými náklady založenými na výsledcích, a to počtem účastníků, kteří po ukončení vzdělávání získají kvalifikaci.

20 % celkového grantu (20 % sazbu není třeba zdůvodnit) bude proplaceno na základě výsledku, přičemž se má za to, že úspěšnost by měla činit 75 % (75 % úspěšnost by měla vycházet ze zkušeností a je součástí auditní stopy, kterou musí řídicí orgán zajistit).

V příkladě v oddíle 3.1, s. 18, byl maximální grant přidělený na projekt omezen na 1 000 hodin \times 20 školených osob \times 7 EUR/h/školená osoba = 140 000 EUR.

Použije se totéž omezení, avšak na jiné předpoklady:

- $20\% \times 140\,000 \text{ EUR} = 28\,000 \text{ EUR}$ je vyplaceno za výsledky: 75 % z 20 školených osob (15 školených osob) by mělo po ukončení vzdělávání získat kvalifikaci. Jednotkové náklady vyplacené na každou školenou osobu, která získá kvalifikaci, pak činí $28\,000/15 = 1\,867 \text{ EUR/kvalifikovaná osoba}$.
- $80\% \times 140\,000 \text{ EUR} = 112\,000 \text{ EUR}$ je vyplaceno za 20 000 hodin \times školené osoby, což vede k jednotkovým nákladům ve výši 5,6 EUR/h/školená osoba.

Na konci operace bude konečný grant vyplacen na základě skutečného počtu hodin u každé školené osoby a počtu školených osob, které získaly kvalifikaci:

Vypočítané náklady činí:

- 17 050 hodin vzdělávání \times 5,6 EUR = 95 480 EUR pro část založenou na výstupu
- 13 kvalifikovaných účastníků \times 1 867 EUR = 24 271 EUR pro část založenou na výsledku.

Celkové náklady = 95 480 EUR + 24 271 EUR = 119 751 EUR

7. OSTATNÍ USTANOVENÍ

7.1. Kombinace možností

7.1.1. Obecné zásady

Ustanovení čl. 67 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních řídicímu orgánu umožňují vybrat si při řízení grantů a vratné pomoci, které jsou spolufinancovány z ESI fondů, ze čtyř možností.

Podle čl. 67 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních lze tyto možnosti kombinovat pouze v níže uvedených případech,

aby se zamezilo dvojímu financování týchž výdajů:

- 1) musí se vztahovat na různé kategorie způsobilých nákladů;
- nebo 2) musí se použít pro různé projekty v rámci téže operace;
- nebo 3) musí se použít na jednotlivé po sobě jdoucí fáze operace.

Definice projektu se mezi jednotlivými členskými státy liší. Podle vnitrostátních pravidel může například jeden projekt zahrnovat různé akce s různými příjemci. V tomto případě lze u téže kategorie nákladů předpokládat různé možnosti zjednodušeného vykazování nákladů, které jsou však použitelné na různé příjemce, přičemž je současně dodržena zásada rovného zacházení.

7.1.2. Příklady kombinací

Příklad k případu č. 1: Financování různých projektů, které tvoří součást téže operace (ESF)

Příklad operace zahrnující projekt vzdělávání mladých nezaměstnaných osob, po němž následuje seminář pro potenciální zaměstnavatele v regionu:

Náklady související se vzděláváním mohou být proplaceny na základě standardní stupnice jednotkových nákladů (například 1 000 EUR/den vzdělávání). Seminář bude uhrazen na základě jednorázových částek.

Jelikož existují dva různé projekty, které tvoří součást téže operace, nehrozí riziko dvojího financování, jelikož náklady na jednotlivé projekty jsou jednoznačně odděleny.

Příklad k případu č. 2: Jednotlivé po sobě jdoucí fáze operace (ESF)

Příklad již zahájené operace, která je řízena na základě skutečných nákladů a kterou chce řídicí orgán dále řídit pomocí zjednodušeného vykazování nákladů. Obě fáze musí být jednoznačně vymezeny. První fáze může být vypočítána na základě skutečných nákladů do daného data. Druhá fáze (s ohledem na *budoucí* výdaje) může být vypočítána například na základě jednotkových nákladů, pokud jednotkové náklady nepokrývají dříve podporované výdaje.

Použije-li se tato možnost, měla by se týkat všech příjemců ve stejné situaci (transparentnost a rovné zacházení). To může vytvářet určitou administrativní zátěž vzhledem k nutnosti pozměnit dokument, který stanoví podmínky podpory, pokud se tato možnost nepředjímala. Pro každou fázi musí orgány členského státu vypracovat podrobný popis operace. Operace by měla být rozdělena nejméně na dvě odlišné, identifikovatelné finanční a v ideálním případě fyzické nebo rozvojové fáze odpovídající dotyčným fázím. To je třeba učinit v zájmu zajištění transparentního provedení a monitorování a usnadnění kontrol.

Příklad k případu č. 3: Různé kategorie způsobilých nákladů (ESF)

Příklad vzdělávání s kombinací:

- standardní stupnice jednotkových nákladů pro mzdy školitelů, např. 450 EUR/den,
- skutečných nákladů: pronajatá místnost = 800 EUR/měsíc po dobu 6 měsíců,
- paušální sazby pro nepřímé náklady, například 10 % přímých nákladů.

Na konci vzdělávání bude v případě, že je doloženo 100 dnů práce školitelů, grant vyplacen na tomto základě:

Přímé náklady (první typ):

mzdy školitelů: 100 dnů x 450 EUR = 45 000 EUR
 školící místnost: 6 měsíců x 800 EUR = 4 800 EUR
 přímé náklady – mezisoučet: 49 800 EUR

Nepřímé náklady (druhý typ): 10 % přímých nákladů = 10 % x 49 800 EUR = 4 980 EUR

Způsobilé výdaje: (45 000 EUR + 4 800 EUR) + 4 980 EUR = 54 780 EUR

Zdá se, že se v tomto případě jedná o různé kategorie nákladů: mzdy školitelů, náklady na pronájem místnosti, nepřímé náklady. K ověření neexistence dvojího financování však musí orgány zajistit, aby standardní stupnice jednotkových nákladů nesouvisela s náklady na pronájem místnosti nebo jinými nepřímými náklady (například plat administrativních pracovníků nebo účetního). Recipročně totéž platí pro vymezení nepřímých nákladů, které by neměly souviset s náklady, na něž se vztahují standardní stupnice jednotkových nákladů, nebo se skutečnými náklady na pronájem místnosti.

Pokud hrozí překrývání nebo pokud nelze prokázat, že k překrývání nedochází, musí řídicí orgán zvolit vhodnější možnost, aby zamezil dvojímu financování (nebo riziku dvojího financování).

7.2. Posuzování prahových hodnot

7.2.1. Obecné zásady

Nařízení o obecných ustanoveních uvádí jednu finanční prahovou hodnotu v souvislosti s použitelností jednorázových částek, kdy příspěvek z veřejných zdrojů nesmí přesáhnout 100 000 EUR (čl. 67 odst. 1 písm. c) nařízení o obecných ustanoveních).

Zohledněnými částkami budou částky uvedené v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro jednotlivé operace/příjemce (zmíněném v čl. 67 odst. 6 nařízení o společných ustanoveních).

Zohledněnou částkou bude **příspěvek z veřejných zdrojů** uvedený v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, odpovídající celkovým způsobilým nákladům operace/projektu, včetně případného veřejného financování ze strany příjemce.

Podpora nebo příspěvek z veřejných zdrojů, který příjemce požaduje ve formuláři žádosti nebo který je příjemci vyplacen po ukončení operace, nemá na posouzení prahové hodnoty

žádný vliv. Rozhodující jsou pouze schválené způsobilé částky uvedené v dokumentu, který stanoví podmínky podpory.

V případě členských států, které nezavedly euro jako svou měnu, může mít na posouzení prahové hodnoty vliv rovněž kolísání směnného kurzu národní měny vůči euru. V zájmu zajištění právní jistoty by členské státy měly určit, zda se bude brát v potaz měsíční směnný kurz platný v době zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu, podání žádosti o podporu pro projekt nebo výběru či schválení projektu na vnitrostátní úrovni. To anuluje riziko rozdílů v nákladech způsobených výhradně kolísáním směnného kurzu. Na základě uvažovaného směnného kurzu bude moci řídicí orgán určit, zda se má za to, že operace / projekt / jednorázová částka je nižší nebo vyšší než stanovené prahové hodnoty. Volba členského státu by měla být uvedena v pravidlech způsobilosti vztahujících se na daný program.

Poznámka týkající se projektů ESF: Při vymezení způsobilých výdajů v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, nelze u projektů, které po předložení žádosti a odečtení nezpůsobilých výdajů nedosahují mezní hodnoty pro podporu z veřejných zdrojů ve výši 50 000 EUR, použít skutečné náklady.

7.2.2. Zásady týkající se jednotlivých fondů

V případě ESF

Některé metody stanoví finanční limity související s použitelností zjednodušených nákladů nebo metod výpočtů v nařízení o ESF. Tak je tomu v případě:

1. možnosti použít u grantů a vratné pomoci z ESF návrh rozpočtu k zjednodušenému vykazování nákladů v každém jednotlivém případě: podpora z veřejných zdrojů nesmí přesáhnout 100 000 EUR (čl. 14 odst. 3 nařízení o ESF);
2. povinného používání zjednodušeného vykazování nákladů u grantů a vratné pomoci z ESF: podpora z veřejných zdrojů nesmí přesáhnout 50 000 EUR (čl. 14 odst. 4 nařízení o ESF).

U výše uvedených mezních hodnot budou **zohledněnými částkami částky uvedené v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro jednotlivé operace/projekty** (zmíněném v čl. 67 odst. 6 nařízení o společných ustanoveních). Dávky nebo platy vyplacené **třetí stranou ve prospěch účastníků** operace nejsou zahrnuty.

Zohledněnou částkou je částka podpory z veřejných zdrojů, která má být poskytnuta **pro** příjemce a která je uvedena v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, s vyloučením veřejného financování *ze strany* příjemce.

7.3. Slučitelnost zjednodušeného vykazování nákladů s pravidly státní podpory

Je třeba zdůraznit, že pravidla státní podpory stanovená ve Smlouvě mají obecnou platnost. Může-li financování představovat státní podporu, je třeba při výpočtu a řízení zjednodušených nákladů podle článku 67 nařízení o společných ustanoveních dodržet tato pravidla. Řídicí orgány musí proto zajistit způsobilost kategorií výdajů, na něž se vztahuje zjednodušené vykazování nákladů, nejen podle pravidel ESI fondů, nýbrž rovněž podle pravidel státní podpory.

Určitou pomoc lze nalézt v obecném nařízení o blokových výjimkách (EU) č. 651/2014 nebo v nařízení (EU) č. 702/2014 o blokových výjimkách v zemědělství (pro režimy podpory a podpory *ad hoc* vyňaté z oznamovací povinnosti). V úvahu je nutno vzít i ustanovení nařízení (EU) č. 1407/2013 o podpoře „*de minimis*“.

Zjednodušené vykazování nákladů musí být obecně založeno výhradně na metodikách, jež umožňují jednoznačně určit způsobilé náklady použité ke stanovení hodnoty zvolených zjednodušených nákladů a vyloučit náklady, které nejsou způsobilé podle pravidel státní podpory.

Jelikož použitá metodika musí být v souladu s řádným finančním řízením a se zásadou spolufinancování, musí řídicí orgány použít přiměřenou a obezřetnou hypotézu, aby bylo zajištěno, že zjednodušené náklady představují spolehlivou náhradu za skutečné náklady. To usnadní prokázání dodržení maximální intenzity podpory, maximální výše podpory nebo prahových hodnot

pro oznamovací povinnost podle pravidel státní podpory. Metodika bude předmětem auditu, aby bylo zajištěno, že je v souladu s platnými pravidly ESI fondů a pravidly státní podpory.

Pokud jde o příklad, viz příloha 2.

7.4. Použití zjednodušených nákladů v operacích vytvářejících čistý příjem

Především je třeba mít na paměti, že zjednodušené vykazování nákladů představuje způsob výpočtu nákladů, „výdajové stránky“ operace, naprosto stejně jako v případě skutečných nákladů. Teoreticky by proto použití zjednodušených nákladů nemělo záviset na tom, zda operace vytváří čistý příjem, či nikoli. V zájmu zachování zjednodušení však nařízení o společných ustanoveních zavádí v případě operací vytvářejících příjem, které používají jednorázové částky nebo standardní stupnice jednotkových nákladů, určitá specifika.

7.4.1. Operace, které po dokončení vytvářejí čistý příjem⁽⁴⁰⁾

U operací, které po dokončení vytvářejí čistý příjem a které používají jednorázové částky nebo standardní stupnice jednotkových nákladů, není třeba v souladu s čl. 61 odst. 7 písm. f) nařízení o společných ustanoveních vzít čistý příjem v úvahu. Tento příjem by již měla zahrnovat příslušná jednorázová částka / standardní stupnice jednotkových nákladů (viz další odstavec). Pokud se používá financování paušální sazbou, neexistují žádné zvláštnosti, tj. použijí se ustanovení čl. 61 odst. 1 až 6 nařízení o společných ustanoveních⁽⁴¹⁾.

⁽⁴⁰⁾ Článek 61 nařízení o společných ustanoveních.

⁽⁴¹⁾ S výjimkou operací, na něž se vztahuje čl. 61 odst. 7 nařízení o společných ustanoveních.

7.4.2. Operace, které vytvářejí čistý příjem během provádění a na něž se nevztahuje čl. 61 odst. 1 až 6 nařízení o společných ustanoveních⁽⁴²⁾

U těchto operací není nutné čistý příjem odečíst, jsou-li splněny tyto dvě kumulativní podmínky:

- podpora z veřejných zdrojů má formu jednorázových částek nebo standardních stupnic jednotkových nákladů,
- při výpočtu jednorázových částek nebo standardních stupnic jednotkových nákladů byly čisté příjmy zohledněny předběžně (podle čl. 65 odst. 8 písm. f) nařízení o společných ustanoveních).

Jestliže při výpočtu jednorázových částek nebo standardních stupnic jednotkových nákladů nebyly čisté příjmy zohledněny předběžně, je nutno způsobilé výdaje spolufinancované z ESI fondů snížit nejpozději v době, kdy příjemce předloží žádost o konečnou platbu, a to úměrně způsobilým a nezpůsobilým částem nákladů.

Je-li zvoleno financování paušální sazbou, je nutno čisté příjmy, které nebyly zohledněny v době schválení operace a které byly přímo vytvořeny během provádění operace, odečíst od způsobilých výdajů spolufinancovaných z ESI fondů (po uplatnění paušální sazby) nejpozději v době, kdy příjemce předloží žádost o konečnou platbu.

⁽⁴²⁾ Čl. 65 odst. 8 nařízení o společných ustanoveních.

Příklad (ESF)

Je uspořádána konference na podporu podnikání. Příjemce předloží návrh rozpočtu, v němž je uvedeno, že by celkové způsobilé náklady měly činit 70 000 EUR. Konferenční poplatek bude činit 3 EUR.

Organizátor očekává 200 návštěvníků. Předpokládaný vytvořený příjem činí 3 EUR x 200 = 600 EUR.

Konference se ukáže jako velmi úspěšná a počet návštěvníků přesáhne očekávání (300 osob). Jelikož je tato operace spolufinancována pouze z ESF, článek 61 nařízení o společných ustanoveních se nepoužije. Použije se však čl. 65 odst. 8 zmíněného nařízení.

- Možnost č. 1: vytvořený příjem je zohledněn předběžně

Jednorázová částka se stanoví tak, že pokud se konference uskuteční, budou celkové způsobilé náklady operace činit 70 000 EUR – 600 EUR = 69 400 EUR.

Podpora z veřejných zdrojů na tuto operaci má formu jednorázové částky a při stanovení jednorázové částky byl příjem předběžně zohledněn. I když příjem překročí odhad, nebude to mít na vyplacení jednorázové částky vliv. Auditní stopa bude vyžadovat doklad o konání konference a o ceně vstupenky.

- Možnost č. 2: vytvořený příjem je zohledněn předběžně, během provádění se však změní podmínky

Jednorázová částka se stanoví tak, že pokud se konference uskuteční, budou celkové způsobilé náklady operace činit 70 000 EUR – 600 EUR = 69 400 EUR. Podpora z veřejných zdrojů na tuto operaci má formu jednorázové částky a při stanovení jednorázové částky byl příjem předběžně zohledněn.

Organizátor se však nakonec rozhodne stanovit cenu vstupenky na 5 EUR místo na 3 EUR. V tomto případě je třeba odečíst rozdíl ve financování ((5 EUR x 300) – 600 EUR = 900 EUR).

Celkové způsobilé náklady budou činit 69 400 EUR – 900 EUR = 68 500 EUR

- Možnost č. 3: vytvořený příjem není zohledněn předběžně

Jednorázová částka se stanoví tak, že pokud se konference uskuteční, budou celkové způsobilé náklady operace činit 70 000 EUR. Podpora z veřejných zdrojů na tuto operaci má formu jednorázové částky a při stanovení jednorázové částky nebyl příjem předběžně zohledněn.

Jakmile příjemce požádá o úhradu (70 000 EUR), musí předložit důkaz, že se konference uskutečnila. Musí rovněž odečíst skutečný příjem vytvořený během provádění (3 EUR x 300 = 900 EUR).

V tomto případě budou způsobilé náklady pro jednorázovou částku činit 70 000 EUR – 900 EUR = 69 100 EUR.

7.5. FRR a ESF: křížové financování

7.5.1. Vykazování akcí spadajících do oblasti působnosti čl. 98 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních ve vztahu k zjednodušenému vykazování nákladů

Podle čl. 98 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních se na akce financované vzájemně z EFRR a ESF vztahují pravidla způsobilosti druhého fondu.

Zejména u financování paušální sazbou by se v případě křížového financování na příslušné části operace financované z ESF a EFRR měly vztahovat dvě paušální sazby. Na část financovanou z ESF resp. z EFRR by se měly použít paušální sazby ESF resp. EFRR pro podobné operace. Nelze

použít průměr obou sazeb, jelikož se relativní podíl jednotlivých částí může během provádění lišit. Pokud u jednoho fondu neexistuje paušální sazba pro podobný druh operace (např. z toho důvodu, že se dané pravidlo na druhý fond nevztahuje, nebo z toho důvodu, že druhý fond podobné operace nefinancuje), musí řídicí orgán rozhodnout o použitelné sazbě podle obecných právních zásad stanovených v čl. 67 odst. 5 a čl. 68 odst. 1 nařízení o společných ustanoveních.

Použití zjednodušeného vykazování nákladů však vyžaduje, aby členské státy dodržely 10 % limit u každé prioritní osy (případně podle jednotlivých fondů a kategorií regionu). „Křížově financovaná“ částka by měla být u jednotlivých operací zaznamenána a monitorována na základě údajů použitých k zjednodušenému vykazování nákladů.

7.5.2. Příklady

Příklad křížového financování ESF-EFRR s jednotkovými náklady nebo jednorázovými částkami

Pokud standardní stupnice jednotkových nákladů ve výši 6 EUR/h x školená osoba zahrnuje pořízení infrastruktury za částku ve výši 0,50 EUR/h, bude křížově financovaná částka činit 0,50 EUR x počet uskutečněných hodin x školená osoba. Stejná zásada se vztahuje i na jednorázové částky: pokud podrobný návrh rozpočtu zahrnuje určité „křížově financované výdaje“, budou účtovány a monitorovány zvlášť. Například v rámci jednorázové částky ve výši 20 000 EUR financované z programu ESF představují výdaje typu EFRR 5 000 EUR. Na konci operace bude křížově financovanou částkou částka stanovená předem (20 000 EUR, z toho částku ve výši 5 000 EUR představují výdaje typu EFRR), nebo „nula“, není-li grant vyplacen. Binární zásada jednorázových částek se vztahuje i na křížově financované výdaje.

Příklad křížového financování ESF-EFRR s financováním paušální sazbou

V případě paušální sazby pro nepřímé náklady bude křížově financovanou částku představovat výše „křížově financovaných přímých nákladů“, k nimž se připočítají nepřímé náklady vypočítané pomocí paušální sazby, která je použitelná na tyto „křížově financované přímé náklady“.

V rámci operace s částkou ve výši 15 000 EUR, která je financována z programu EFRR, představují přímé náklady „typu ESF“ 3 000 EUR a nepřímé náklady jsou vypočítány jako 10 % přímých nákladů (300 EUR). Křížově financovaná částka bude tudíž činit 3 300 EUR. Pokud se na konci operace přímé náklady sníží, křížově financovaná částka se sníží podle stejného vzorce.

PŘÍLOHA 1: PŘÍKLADY ZJEDNODUŠENÉHO VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ

Tato příloha uvádí příklad grantu pro příjemce, který chce uspořádat seminář pro 50 účastníků, na němž mají být představeny nové nástroje provádění. Zaměstnanci stráví určitou dobu plánováním a organizováním akce, jsou pronajaty prostory, někteří přednášející přijedou ze zahraničí a záznam ze semináře musí být zveřejněn. Existují rovněž nepřímé náklady související se zaměstnanci (náklady na účetnictví, ředitel atd.) a náklady na elektřinu, telefon, IT podporu atd.

Níže je uveden návrh rozpočtu se „skutečnými náklady“ a jeho forma bude u všech možností a variant zachována, takže budou jasně patrné rozdíly:

<i>Celkové přímé náklady</i>	45 000
Přímé náklady na zaměstnance	30 000
Náklady na prostory	4 000
Cestovní výdaje	5 000
Strava	1 000
Informování/publicita	5 000

<i>Celkové nepřímé náklady</i>	5 000
Nepřímé náklady na zaměstnance	4 000
Náklady na elektřinu, telefon atd.	1 000

Níže jsou popsány různé způsoby řešení projektu v závislosti na zvoleném způsobu zjednodušeného vykazování nákladů.

Možnost č. 1: Standardní stupnice jednotkových nákladů (čl. 67 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních)

Zásada: veškeré způsobilé výdaje nebo jejich část se vypočítají na základě vyčíslených činností, výstupů nebo výsledků, které se vynásobí jednotkovými náklady, jež jsou stanoveny předem.

V případě semináře lze stanovit jednotkové náklady ve výši 1 000 EUR na osobu, která se zúčastní semináře (na základě jedné z metod výpočtu uvedených v čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních).

Návrh rozpočtu by byl tento:

Maximální počet osob účastnících se semináře = 50
 Jednotkové náklady / osoba účastnící se semináře = 1 000 EUR
 Celkové způsobilé náklady = 50 x 1 000 EUR = 50 000 EUR.

Pokud se semináře zúčastní 48 osob, způsobilé náklady činí: 48 x 1 000 EUR = 48 000 EUR

Auditní stopa:

- je nutno zdokumentovat a uchovávat metodiku použitou ke stanovení hodnoty standardní stupnice jednotkových nákladů,
- v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, musí být jednoznačně uvedena standardní stupnice jednotkových nákladů a faktory vedoucí k platbě,
- doklad o účasti na semináři (prezenční listiny).

Poznámka: V tomto případě není nutno ověřovat způsobilost účastníků. Pokud však musí cíloví účastníci splňovat určitý profil, je nutné jejich způsobilost ověřit.

Možnost č. 2: Jednorázové částky (čl. 67 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních)

Zásada: veškeré způsobilé výdaje nebo jejich část jsou uhrazeny na základě jedné předem stanovené částky v souladu s předem stanovenými podmínkami dohody ohledně činností a/nebo výstupů (odpovídajících 1 jednotce). Grant je vyplacen, pokud jsou předem stanovené podmínky dohody ohledně činností a/nebo výstupů splněny.

Na organizaci semináře, který má představit nové nástroje provádění, může být stanovena jednorázová částka ve výši 50 000 EUR (bez ohledu na počet účastníků), přičemž tato částka je vypočítána pomocí metod výpočtu stanovených v čl. 67 odst. 5 nařízení o společných ustanoveních.

Návrh rozpočtu by byl tento:

Předmět jednorázové částky = organizace semináře za účelem představení nových nástrojů provádění

Celkové způsobilé náklady = 50 000 EUR

Bude-li seminář zorganizován a budou-li představeny nové nástroje provádění, je částka ve výši 50 000 EUR způsobilá. Pokud se seminář neuskuteční nebo pokud nebudou představeny nové nástroje provádění, nejsou vyplaceny žádné prostředky.

Auditní stopa:

- je nutno zdokumentovat a uchovávat metodiku použitou ke stanovení hodnoty jednorázové částky,
- v dokumentu, který stanoví podmínky podpory, musí být jednoznačně uvedeny jednorázové částky a faktory vedoucí k platbě,
- je zapotřebí doklad o uspořádání semináře a o jeho obsahu (novinové články, pozvánka a program, fotografie ...).

Možnost č. 3: Financování paušální sazbou (čl. 67 odst. 1 písm. d) nařízení o společných ustanoveních)

Pozn.: částky vyplývající z výpočtů jsou uměle zaokrouhleny.

Obecná zásada: Zvláštní kategorie způsobilých nákladů, které jsou předem jednoznačně stanoveny, se vypočítají s použitím předem stanovené procentní sazby na jednu či několik jiných kategorií způsobilých nákladů.

Při srovnání systémů financování paušální sazbou se vždy porovnávají všechny prvky metody, a nikoli pouze sazby:

- kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek,
- samotná paušální sazba,
- kategorie způsobilých nákladů, které byly vypočítány pomocí paušální sazby,
- případně kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby.

Varianta č. 1: Obecné pravidlo „financování paušální částkou“

Podle čl. 67 odst. 1 písm. d) nařízení o společných ustanoveních navrhne členský stát systém financování paušální sazbou, kdy se paušální sazba ve výši 47 % — vypočítaná podle jedné z metod uvedených v čl. 67 odst. 5⁽⁴³⁾ nařízení o společných ustanoveních — použije na veškeré náklady na zaměstnance (přímé i nepřímé) za účelem výpočtu ostatních nákladů⁽⁴⁴⁾:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek (první typ)</i>	Náklady na zaměstnance = 30 000 + 4 000 = 34 000 EUR
<i>Samotná paušální sazba</i>	47 %
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby (druhý typ)</i>	Ostatní náklady = 47 % nákladů na zaměstnance
<i>Kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby (třetí typ)</i>	Není relevantní

=> Celkové způsobilé náklady = 34 000 + 16 000 = 50 000 EUR.

Návrh rozpočtu má tuto podobu:

Náklady na zaměstnance (1. typ):	34 000	Ostatní náklady (2. typ) = 47 % nákladů na zaměstnance	16 000
Přímé náklady na zaměstnance	30 000	(vypočteno)	
Nepřímé náklady na zaměstnance	4 000	Celkové způsobilé náklady	50 000

(Vycházející obvykle ze skutečných nákladů)

⁽⁴³⁾ Písmeno a), b), c) nebo d).

⁽⁴⁴⁾ Upozorňuje se, že pokud kategorie způsobilých nákladů vypočítané pomocí paušální sazby představovaly nepřímé náklady, pak by podle čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních měla být paušální sazba omezena na 25 %.

Auditní stopa:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek</i>	Přímé náklady = • jasná definice nákladů na zaměstnance,• doklad o těchto nákladech (výplatní pásky, případně pracovní výkazy atd.)
<i>Paušální sazba</i>	Odkaz na zvolenou metodu u paušální sazby a: • u písmena a) je na úrovni řídicího orgánu nutno uchovávat dokument dokládající metodu výpočtu,• u písmena b) správné uplatňování metodiky (která je v době výběru operace dosud platná) a doklad, že příjemce a druh operací jsou podobné,• u písmena c) doklad, že metodika je financována na vnitros-tátní úrovni a že v době výběru operace byla dosud platná, a doklad, že příjemce a druh operací jsou podobné,• u písmena d) odkaz na použitou metodu.
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby</i>	Geen rechtvaardiging vereist.

Varianta č. 2: Financování paušální sazbou u nepřímých nákladů podle čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních

Podle čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních navrhne členský stát systém financování paušální sazbou, kdy se paušální sazba ve výši 11,1 % — vypočítaná podle jedné z metod uvedených v čl. 67 odst. 5 písm. a), b)⁽⁴⁵⁾ nebo c) nařízení o společných ustanoveních – použije na přímé náklady:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek (první typ)</i>	Přímé náklady = 45 000 EUR
<i>Paušální sazba</i>	11,1 % (musí být nižší než 25 %)
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby (druhý typ)</i>	Nepřímé náklady (vypočítané) = 11,1 % přímých nákladů = 11,1 % x 45 000 = 5 000 EUR
<i>Kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby (třetí typ)</i>	Není relevantní

=> Celkové způsobilé náklady = 45 000 + 5 000 = 50 000 EUR

Návrh rozpočtu má tuto podobu:

<i>Přímé náklady (1. typ)</i>	45 000	Nepřímé náklady (2. typ) = 11,1 % přímých nákladů	5 000
Přímé náklady na zaměstnance	30 000	<i>(vypočteno)</i>	
Náklady na prostory	4 000	Celkové způsobilé náklady	50 000
Cestovní výdaje	5 000		
Strava	1 000		
Informování/publicita	5 000		

(Vycházející obvykle ze skutečných nákladů)

⁽⁴⁵⁾ Pokud se použije tato metoda výpočtu, příslušným právním odkazem je čl. 68 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních. Jedním z hlavních bodů je to, že se na systémy spadající do oblasti působnosti čl. 68 odst. 1 písm. c) nařízení o společných ustanoveních nevztahuje 25 % limit uvedený v čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení o společných ustanoveních.

Auditní stopa:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se paušální sazba použije k výpočtu způsobilých částek</i>	Přímé náklady = jasná definice přímých nákladů, doklad o těchto nákladech (výplatní pásky, případně pracovní výkazy atd., doklad o publicitě a faktura atd.)
<i>Paušální sazba</i>	Verwijzing naar de gekozen methode voor het vaste percentOdkaz na zvolenou metodu u paušální sazby: u písmene a) je na úrovni řídicího orgánu nutno uchovávat dokument dokládající metodu výpočtu, u písmene b) správné uplatňování metodiky (která je v době výběru operace dosud platná) a doklad, že příjemce a druh operací jsou podobné, u písmene c) doklad, že metodika je financována na vnitrostátní úrovni a že v době výběru operace byla dosud platná, a doklad, že příjemce a druh operací jsou podobné.
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby</i>	Není zapotřebí žádné zdůvodnění.

Varianta č. 3: Financování paušální sazbou u nepřímých nákladů podle čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních

Členský stát se může rozhodnout pro systém financování paušální sazbou podle čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních: paušální sazba ve výši 15 % k výpočtu nepřímých nákladů je použitelná pouze na přímé náklady na zaměstnance. Samotnou 15 % sazbu není třeba zdůvodnit, jelikož je stanovena v nařízení.

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek (první typ)</i>	Přímé náklady na zaměstnance = 30 000 EUR
<i>Paušální sazba</i>	15 % (není třeba zdůvodnění)
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby (druhý typ)</i>	Nepřímé náklady (vypočtené) = 15 % přímých nákladů = 15 % x 30 000 = 4 500 EUR
<i>Kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby (třetí typ)</i>	Ostatní přímé náklady (náklady na prostory, cestovní výdaje, strava, informování, publicita) = 15 000 EUR

Celkové způsobilé náklady = přímé náklady na zaměstnance + vypočítané nepřímé náklady + ostatní přímé náklady = 30 000 + 4 500 + 15 000 = 49 500 EUR

Návrh rozpočtu má tuto podobu:

Přímé náklady na zaměstnance (1. typ)	30 000	→	Nepřímé náklady (2. typ) = 15 % přímých nákladů na zaměstnance (vypočteno)	4 500
Ostatní přímé náklady (3. typ):				
Náklady na prostory	4 000			
Cestovní výdaje	5 000			
Strava	1 000			
Informování/publicita	5 000			
Celkové způsobilé náklady				49 500

Auditní stopa:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek</i>	Přímé náklady na zaměstnance = • jasná definice přímých nákladů na zaměstnance,• doklad o mzdových nákladech (výplatní pásky, případně pracovní výkazy, kolektivní smlouvy k odůvodnění věcných dávek, jsou-li použitelné, podrobná faktura externího poskytovatele)
<i>Paušální sazba</i>	V dokumentu, který stanoví podmínky podpory, je nutný odkaz na čl. 68 odst. 1 písm. b) nařízení o společných ustanoveních.
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby</i>	Není zapotřebí žádné zdůvodnění.
<i>Kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby</i>	Ostatní přímé náklady, jako jsou náklady na prostory, cestovní výdaje, strava, informování a publicita, by měly být odůvodněny příslušnými fakturami a případně dokladem o poskytnutí služby.

Varianta č. 4: Financování paušální sazbou podle čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF (použitelné pouze na ESF)

Členský stát se může rozhodnout pro systém financování paušální částkou podle čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF: paušální sazba ve výši 40 % je použitelná pouze na přímé náklady na zaměstnance za účelem výpočtu všech ostatních nákladů na operaci. Samotnou 40 % sazbu není třeba zdůvodnit, jelikož je stanovena v nařízení⁽⁴⁶⁾.

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek (první typ)</i>	Přímé náklady na zaměstnance = 30 000 EUR
<i>Paušální sazba</i>	40 % (není třeba zdůvodnění)
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby (druhý typ)</i>	Všechny ostatní náklady = 40 % přímých nákladů na zaměstnance = 40 % x 30 000 = 12 000 EUR
<i>Kategorie způsobilých nákladů, na něž se paušální sazba nevztahuje a které nejsou vypočítány pomocí této sazby (třetí typ)</i>	Není relevantní

Celkové způsobilé náklady = přímé náklady na zaměstnance + veškeré ostatní vypočítané náklady = 30 000 + 12 000 = 42 000 EUR

Návrh rozpočtu má tuto podobu:

Přímé náklady na zaměstnance (1. typ)	30 000	→	Všechny ostatní náklady (2. typ) = 40 % přímých nákladů na zaměstnance	12 000
<i>(Vycházející obvykle ze skutečných nákladů)</i>			<i>(vypočteno)</i>	
Celkové způsobilé náklady				42 000

Auditní stopa:

<i>Kategorie způsobilých nákladů, na jejichž základě se má paušální sazba použít k výpočtu způsobilých částek</i>	Přímé náklady na zaměstnance = • jasná definice přímých nákladů na zaměstnance,• doklad o mzdových nákladech (výplatní pásky, případně pracovní výkazy, kolektivní smlouvy k odůvodnění věcných dávek, jsou-li použitelné, podrobná faktura externího poskytovatele)
<i>Paušální sazba</i>	V dokumentu, který stanoví podmínky podpory, je nutný odkaz na čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF.
<i>Kategorie způsobilých nákladů, které budou vypočítány pomocí paušální sazby</i>	Není zapotřebí žádné zdůvodnění.

⁽⁴⁶⁾ Zdůvodnění by bylo zapotřebí v případě, že by paušální sazba byla vyšší než 40 %. Sazbu vyšší než 40 % však lze použít pouze v jiném rámci, než je čl. 14 odst. 2 nařízení o ESF.

PŘÍLOHA 2: PŘÍKLAD SLUČITELNOSTI ZJEDNODUŠENÉHO VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ S PRAVIDLY STÁTNÍ PODPORY

Společnost získá na základě režimu státní podpory grant na provedení projektu týkajícího se vzdělávání jejích zaměstnanců. Podpora z veřejných zdrojů činí 2 miliony EUR. Tato částka se rovná prahové hodnotě ve výši 2 milionů EUR stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. n) nařízení (EU) č. 651/2014, použije se proto obecné nařízení o blokových výjimkách.

Příjemce a řídicí orgán se dohodnou na použití standardních stupnic jednotkových nákladů za účelem stanovení nákladů kurzu na jednoho účastníka.

V článku 31 obecného nařízení o blokových výjimkách je s ohledem na podporu na vzdělávání uvedeno:

1. Podpora na vzdělávání je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy a je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a v kapitole I.
2. Podpora nesmí být poskytnuta na vzdělávání, které podnik organizuje za účelem, aby dodržel závazné vnitrostátní normy vzdělávání.
3. Způsobilé jsou tyto náklady:
 - a) osobní náklady školitelů za hodiny, během kterých se školitelé účastní vzdělávání;
 - b) provozní náklady školitelů a školených osob přímo spojené s projektem vzdělávání, např. cestovní výdaje, výdaje na materiál a vybavení přímo spojené s projektem, odpisy nástrojů a vybavení v rozsahu, který připadá na jejich výlučné používání pro projekt vzdělávání. Náklady na ubytování způsobilé nejsou, s výjimkou minimálních nezbytných nákladů na ubytování školených osob, jedná-li se o pracovníky se zdravotním postižením;
 - c) náklady na poradenské služby týkající se projektu vzdělávání;
 - d) osobní náklady školených osob a obecné nepřímé náklady (správní náklady, nájemné, režijní náklady) připadající na hodiny, během nichž se školené osoby účastní vzdělávání.
4. Intenzita podpory nesmí přesáhnout 50 % způsobilých nákladů. Lze ji navýšit až na 70 % způsobilých nákladů takto:
 - a) o 10 procentních bodů, je-li vzdělávání poskytováno pracovníkům se zdravotním postižením nebo znevýhodněným pracovníkům;
 - b) o 10 procentních bodů, je-li podpora poskytnuta středním podnikům, a o 20 procentních bodů, je-li podpora poskytnuta malým podnikům;
5. Pokud se podpora poskytuje v odvětví námořní dopravy, lze intenzitu podpory zvýšit na 100 % způsobilých nákladů, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) školené osoby nejsou aktivními členy posádky, ale jsou na palubě nadpočetné, a
 - b) školení se provádí na palubě lodí zapsaných v registrech Unie.

Řídicí orgán se rozhodne stanovit za účelem určení způsobilých výdajů projektu standardní stupnice jednotkových nákladů. Použije statistické údaje (podle čl. 67 odst. 5 písm. a) bodu i) nařízení o společných ustanoveních) týkající se podobného druhu vzdělávání v dané zeměpisné oblasti.

Po náležitém zpracování statistických údajů činí výsledné průměrné náklady na položku výdajů u tohoto druhu kurzu s podobným počtem účastníků:

Přímé náklady (v milionech EUR)		Nepřímé náklady (v milionech EUR)	
Školitel — odměna	1	Správní náklady	0,175
Školitel — cestovní výdaje	0,1	Nájemné	0,15
Školené osoby — odměna	1,4	Režijní náklady	0,125
Školené osoby — ubytování	0,55	Celkové nepřímé náklady	0,45
Školené osoby — cestovní výdaje	0,25		
Neodepisovatelné spotřební zboží	0,2		
Publicita	0,2		
Náklady na organizaci	0,4		
Celkové přímé náklady	4,1		

Při zpracování údajů vyloučí řídicí orgán veškeré nezpůsobilé náklady.

Ve vztahu k podpoře na vzdělávání podle článku 31 nařízení č. 651/2014 nejsou způsobilé tyto náklady:

- Náklady na ubytování školených osob, jelikož školené osoby nejsou pracovníky se zdravotním postižením (0,55 milionu EUR).

Standardní stupnice jednotkových nákladů proto nemůže zahrnovat náklady na ubytování školených osob. Výpočet je následující:

Celkové způsobilé náklady vzdělávání (celkové náklady – nezpůsobilé náklady)	4,55 milionu EUR – (0,55 milionu EUR) = 4 milionu EUR
Předpokládaný počet účastníků, kteří absolvují vzdělávání	2 000
Náklady na účastníka, který absolvuje vzdělávání (standardní stupnice jednotkových nákladů)	4 milionu EUR / 2 000 účastníků = 2 000 EUR/účastník

Předběžné financování projektu vzdělávání:

Veřejné financování (vnitrostátní + ESF)	2 milionu EUR
Soukromé financování (samofinancování)	2 milionu EUR
Intenzita státní podpory	50 %

V čl. 31 odst. 4 nařízení č. 651/2014 je intenzita podpory omezena na 50% způsobilých nákladů uvedených v dokumentu, který stanoví podmínky podpory pro projekt. Předběžný rozpočet je v souladu s tímto požadavkem.

Po provedení projektu budou způsobilé náklady založeny na skutečném počtu účastníků absolvujících vzdělávání. Absolvovalo-li vzdělávání pouze 1 500 účastníků, podpora činí:

Celkové způsobilé náklady vykázané Komisi	2 000 EUR x 1 500 = 3 milionu EUR
Veřejné financování (vnitrostátní + ESF)	1,5 milionu EUR
Soukromé financování (samofinancování)	1,5 milionu EUR
Intenzita státní podpory	50 %

PŘÍLOHA 3: ZJEDNODUŠENÉ VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ A ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ EZFRV

Na základě vydaných pokynů je níže uveden seznam opatření, která by mohla spadat do zjednodušeného vykazování nákladů. Tento seznam není úplný, nýbrž představuje pouze orientační přístup k náležitěmu zaměření se na programy rozvoje venkova. Platby stanovené v nařízení, které již využívají standardní stupnici jednotkových nákladů (tj. na hektar nebo na dobytčí jednotku), byly vyloučeny.

Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo nařízení (EU) č. 1303/2013	Kód	Díličí opatření pro účely programování (je-li relevantní)	Zjedn. vyk. (ano/ne)	26,233 mm
Článek 14 Předávání znalostí a informační akce	1	Podpora odborné přípravy a získávání dovedností	Ano	Není přípustné, je-li opatření provedeno prostřednictvím veřejných zakázek
		Podpora na demonstrační činnosti a informační akce	Ano	
		Podpora krátkodobých výměn řídicích pracovníků zemědělských a lesnických podniků, jakož i návštěv zemědělských a lesnických podniků	Ano	
Článek 15 Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství	2	Pomoc při využívání poradenských služeb	Ne	Povoleno v případě interního poskytovatele
Článek 16 Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin	3	Podpora zřizování řídicích, pomocných a poradenských služeb pro zemědělství a poradenských služeb pro lesnictví	Ne	
		Podpora odborné přípravy poradců	Ne	
		Podpora nové účasti v režimech jakosti	Ano	
Článek 17 Investice do hmotného majetku	4	Podpora informačních a propagačních činností prováděných seskupeními producentů na vnitřním trhu	Ano	
		Podpora investic do zemědělských podniků	Ano	
		Podpora investic do zpracování, uvádění na trh nebo vývoje zemědělských produktů	Ano	
		Podpora investic týkajících se infrastruktury související s rozvojem, modernizací nebo přizpůsobením se zemědělství a lesnictví	Ano	
Článek 18 Obnova potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami a zavedení vhodných preventivních opatření	5	Podpora neproduktivních investic, jež souvisejí s plněním agroenvironmentálně-klimatických cílů	Ano	
		Podpora investic do preventivních opatření, jejichž cílem je zmírnění následků pravděpodobných přírodních katastrof, nepříznivých klimatických jevů a katastrofických událostí	Ano	
		Podpora investic do obnovy zemědělské půdy a produkčního potenciálu poškozeného přírodními katastrofami, nepříznivými klimatickými jevy a katastrofickými událostmi	Ano	

Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo nařízení (EU) č. 1303/2013	Kód	Dílčí opatření pro účely programování (je-li relevantní)	Zjedn. vyk. (ano/ne)	26,233 mm
Článek 19 Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti	6	Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro mladé zemědělce Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro nezemědělské činnosti ve venkovských oblastech Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro rozvoj malých zemědělských podniků Podpora na investice na založení a rozvoj nezemědělských činností Platby zemědělcům způsobilým pro režim pro malé zemědělce, kteří trvale přivedou svůj podnik na jiného zemědělce	Ne Ne Ne Ano Ne	
Článek 20 Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech	7	Podpora na vypracování a aktualizaci plánů rozvoje obcí a vesnic ve venkovských oblastech a jejich základních služeb a plánů pro ochranu a správu lokální sítě Natura 2000 a dalších míst vysoké přírodní hodnoty Podpora na investice do vybudování, zlepšování nebo rozšiřování všech typů drobné infrastruktury, včetně investic do energie z obnovitelných zdrojů a do úspory energie Podpora na infrastrukturu širokopásmového připojení, včetně jejího vybudování, zlepšování a rozšiřování, pasivní infrastrukturu širokopásmového připojení a přístup k širokopásmovému připojení a k řešení v oblasti elektronické veřejné správy Podpora na investice do zřízení, zlepšování nebo rozšiřování místních základních služeb pro venkovské obyvatelstvo, včetně oblasti volného času a kultury, a do související infrastruktury Podpora na investice k veřejnému využití do rekreační infrastruktury, turistických informací a drobné turistické infrastruktury Podpora na studie a investice spojené se zachováním, obnovou a rozvojem kulturního a přírodního dědictví vesnic, venkovské krajiny a míst vysoké přírodní hodnoty, včetně souvisejících sociálně-ekonomických aspektů, jakož i opatření posilujících povědomí o životním prostředí Podpora na investice zaměřené na přemístění činnosti a rekonstrukci budov či jiných zařízení nacházejících se uvnitř venkovských sídel nebo v jejich blízkosti v zájmu zlepšení kvality života nebo zlepšení životního prostředí daného sídla	Ano Ano Ano Ano Ano Ano Ano	
		Ostatní	Ano	

Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo nařízení (EU) č. 1303/2013	Kód	Díleč opatření pro účely programování (je-li relevantní)	Zjedn. vyk. (ano/ne)	26,233 mm
Článek 21. Investice do rozvoje lesních oblastí a zlepšování životaschopnosti lesů	8	Podpora zalesňování/zakládání lesů a péče o ně Podpora zavádění a údržby zemědělsko-lesnických systémů	Ano Ano	S výjimkou péče
		Podpora na předcházení poškození lesů lesními požáry, přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi	Ano	
		Podpora na obnovu lesů poškozených lesními požáry, přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi	Ano	
		Podpora investic ke zvýšení odolnosti a ekologické hodnoty lesních ekosystémů	Ano	
		Podpora investic do lesnických technologií a zpracování lesnických produktů, jejich mobilizace a uvádění na trh	Ano	
Článek 27	9	Zřizování seskupení a organizačních producentů v zemědělství a lesnictví	Ne	
Článek 28	10	Platba na agroenvironmentálně-klimatické závazky	Ne	
		Podpora za účelem zachování a udržitelného využívání a rozvoje genetických zdrojů v zemědělství	Ano	
Článek 29	11	Platba za účelem přechodu na postupy a způsoby ekologického zemědělství	Ne	
		Platba za účelem zachování postupů a způsobů ekologického zemědělství	Ne	
Článek 30	12	Kompenzace pro zemědělské plochy v rámci sítě Natura 2000	Ne	
		Kompenzace pro lesní oblasti v rámci sítě Natura 2000	Ne	
		Kompenzace pro zemědělské oblasti zahrnuté v plánech povodí	Ne	
Článek 31	13	Kompenzace v horských oblastech	Ne	
		Kompenzace pro jiné oblasti s významnými přírodními omezeními	Ne	
		Kompenzace pro jiné oblasti postižené zvláštními omezeními	Ne	
Článek 33	14	Platba na dobré životní podmínky zvířat	Ne	

Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo nařízení (EU) č. 1303/2013	Kód	Díličí opatření pro účely programování (je-li relevantní)	Zjedn. vyk. (ano/ne)	26,233 mm
Článek 34	15	Platba na lesnicko-environmentální závazky	Ne	
Článek 35	16	Podpora za účelem ochrany a podpory lesních genetických zdrojů	Ano	
		Podpora zřizování operačních skupin v rámci evropského investičního partnerství v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti	Ano	
		Podpora pilotních projektů a vývoje nových produktů, postupů, procesů a technologií	Ano	
		Spolupráce mezi malými hospodářskými subjekty při organizování společných pracovních procesů a sdílení zařízení a zdrojů a pro rozvoj služeb cestovního ruchu a jejich uvádění na trh	Ano	
		Podpora horizontální a vertikální spolupráce mezi účastníky dodavatelského řetězce k vytvoření a rozvoji krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů a propagačních činností v místním kontextu, které souvisí s rozvojem krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů	Ano	
		Podpora společných akcí prováděných s cílem zmírnit změnu klimatu nebo přizpůsobit se této změně a společných přístupů k projektům v oblasti ochrany životního prostředí a stávajícím environmentálním postupům	Ano	
		Podpora spolupráce mezi subjekty v dodavatelském řetězci v rámci udržitelného zajišťování biomasy pro použití v procesech výroby potravin a energie a průmyslových procesech	Ano	
		Podpora jiných strategií než strategií komunitně vedeného místního rozvoje	Ano	
		Podpora na vypracovávání lesních hospodářských plánů nebo rovnocenných nástrojů	Ano	
		Podpora diverzifikace zemědělských činností do činností v oblasti zdravotní péče, sociální integrace, zemědělství podporovaného komunitou a vzdělávání v oblasti životního prostředí a potravin	Ano	
Ostatní			Ano	

Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo nařízení (EU) č. 1303/2013	Kód	Díčí opatření pro účely programování (je-li relevantní)	Zjedn. vyk. (ano/ne)	26,233 mm
Článek 36	17	Řízení rizik Pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin Vzájemné fondy pro nepříznivé klimatické jevy, náklady zvířat a choroby rostlin, napadení škůdci a ekologické havárie Nástroj ke stabilizaci příjmu	Ne Ne Ne	Žádné zjednodušení (pouze správní náklady na zřízení vzájemného fondu)
Článek 40	18	Financování doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Chorvatsku	Ne	
Článek 35	19	Podpora komunitně vedeného místního rozvoje Přípravné podpůrné činnosti Podpora na provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje Příprava a provádění kooperačních činností místní akční skupiny Podpora na provozní náklady a oživení	Ano Ano Ano Ano	
Články 51 až 54	20	Technická pomoc	Ano Ano Ano	
		Podpora na zřízení a fungování celostátní sítě pro venkov	Ano	

JAK ZÍSKAT PUBLIKACE EU

Bezplatné publikace:

- jeden výtisk:
prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- více výtisků, plakáty či pohlednice:
v zastoupeních Evropské unie (http://ec.europa.eu/represent_cs.htm)
a v delegacích Evropské unie v zemích mimo EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_cs.htm);
můžete se také obrátit na síť Europe Direct na adrese http://europa.eu/europedirect/index_cs.htm
nebo na telefonní lince 0080067891011 (zdarma v rámci EU) (*).

(* Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Placené publikace:

- prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

EGESIF_14-0017 – POKYNY K ZJEDNODUŠENÉMU VYKAZOVÁNÍ NÁKLADŮ (SCOS) – EVROPSKÉ STRUKTURÁLNÍ A INVESTIČNÍ (ESI) FONDY

V programovém období 2007–2013 zúčastněné strany včetně ESF a ERDF uvítaly používání financování paušální sazbou, standardních stupnic jednotkových nákladů a jednorázových částek (známé jako „zjednodušené vykazování nákladů“) jako způsob, jak omezit administrativní zátěž a chyby a zároveň zvýšit zaměření na výstupy a výsledky.

Tento dokument poskytuje technické pokyny a příklady ke třem typům zjednodušených nákladů v případě všech ESI fondů v programovém období 2014–2020.

Další informace o Evropských strukturálních a investičních fondech najdete na adrese <http://ec.europa.eu/esif>

Můžete si je objednat nebo získat on-line odběr zdarma na adrese: <http://ec.europa.eu/social/publications>

Budeme také rádi, když se přihlásíte k odběru elektronického zpravodaje Sociální Evropa, který je k dispozici zdarma na adrese: <http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

<https://www.facebook.com/socialeurope>

https://twitter.com/EU_Social

